Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНО.: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, FRIDAY, JANUARY 28, 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, П'ЯТНИЦЯ, 28-го СІЧНЯ 1955. No. 18. VOL. LXII.

СЕНАТСЬКІ КОМІСІЇ ПІДДЕРЖУЮТЬ РЕЗОЛЮЦІЮ ПРО ОБОРОНУ ФОРМОЗИ

ГАРЯЧА ДИСКУСІЯ В СЕНАТІ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ; ДЕЯКІ СЕНАТОРИ ГОВОРЯТЬ ПРО НЕБЕЗПЕКУ „ЗАПОБІЖНОЇ ВІЙНИ"

Вашингтон. — Дві сенатські комісії Закордонних Справ і Збройних Сил майже одноодушно підтримали президента Айзенгавера в справі військової акції в обороні Формози. Ці комісії спільно обговорювали Айзенгаверову резолюцію і прийняли її більшістю 27 до 2-ох голосів. Ця резолюція уповажнює президента діяти так в обороні району Формози, як це він вважатиме за відповідне. Попереднього дня Палата Репрезентантів прийняла цю саму резолюцію більшістю 409 до 3-ох голосів. Але в Сенаті заповідається гостріша дискусія над цією резолюцією, бо вже перед відосланням її до повного Сенату деякі сенатори заявилися за тим, що будуть голосувати проти цієї резолюції в теперішній її редакції. Проти резолюції на комісіях голосував незалежний сенатор Вейн Морс і в двогодинній промові твердив, що ця резолюція свідчить про аґресивні наміри ЗДА у відношенні до комуністичного Китаю, якому погрожується запобіжною війною. Проти резолюції на комісіях голосував і сенатор Вільям Ланґер, бо, на його думку, вона веде до війни, і в ній немає нічого про те, що американські наземні війська не будуть висилані на китайський суходіл. Ланґер заявив репортерам, що хотів знати, що ЗДА не мішатимуться до громадянської війни в Китаї. Сенаторові Морсові відповів провідник меншости в Сенаті сенатор Вільям Ф. Новленд, який казав, що своєю промовою сенатор Морс загрожує безпеці ЗДА, бо дає можливість твердити китайським комуністам, що ЗДА готові спровокувати війну в Азії. Промова сенатора Морса може навіть привести до того, що китайські комуністи можуть заатакувати Сьому американську фльоту, яка стоїть на водах Формози, згідно з теорією, що вимагає той, хто перший вдарить. Новленд заявив, що ціль президента — це відновити, а не порушити стабільність на Пацифіку. „В резолюції Айзенгавера, казав сенатор Новленд, немає навіть найменшого натяку чи бажання про превентивну війну проти комуністичної аґресії". Сенатор Новленд казав, що „він надіється, і молиться про те, щоб промова сенатора Морса не принесла шкоди нашій державній безпеці і безпеці наших моряків із Сьомої фльоти". Сенатор Морс казав у своїй промові, що крок уряду не можна погодити з християнською традицією країни і з традиційною неохотою ЗДА, щоб першими починати війну. Морс в основі погоджувався на резолюцію про оборону Формози і Пескадорських островів, але він протестував проти того, що в цій резолюції немає докладно визначеного терену, який мали б обороняти ЗДА. Ці слова Морса відносилися до того, що згідно з резолюцією ЗДА могли б боронити і островів Квімой і Матсу, які лежать майже при китайському узбережжі і з оборони яких легко могло б прийти до війни з комуністичним Китаєм. Проти оборони цих двох островів заявився і демократичний сенатор Губерт Г. Гомфрі. Він також побоюється того, щоб уряд не висилав своїх наземних військ на китайський суходіл, хоч з урядових кіл додатково заявили, що ЗДА мали б допомагати китайському національному урядові тільки фльотою і літаками. Також демократичний сенатор Естес Кіфовер домагався, щоб уряд виразно заявив, що обороняти тільки Формозу і Пескадорські острови і залишить власній долі острови Квімой і Матсу. Повний Сенат буде дебатувати над цією резолюцією негайно після того, як її дістане від сенатської комісії. Дискусія в Сенаті може потривати кілька днів, і дехто сумнівається чи її закінчать ще в цьому тижні.

Конґресові переслухання про право стейтів Алясці і Гаваям

Вашинґтон. — Комісія Внутрішніх Справ в Палаті Репрезентантів почала переслухання в справі надання прав стейту Гаваям і Алясці. Комісія відкинула пропозицію відіслати знову цю справу до підкомісії. Більшість членів комісії висловилась за те, щоб обом цим територіям, або тільки одній із них надати право стейту. Деякі члени комісії проти того, щоб сполучати справу Гаваїв зі справою Аляски. Конґресмен Джан Р. Пілліон є проти того, щоб цим обом територіям надати права стейту, але його пропозицію відіслати законопроєкт до підкомісії відкинено більшістю 15 до 7 голосів. Голова Комісії Внутрішніх Справ, Клер Енґел, заявив, що переслухання відбуватиметься доти, поки ця справа не буде вирішена. Комісія зажадала, щоб департаменти оборони, внутрішніх справ і рільництва висловили свої погляди щодо законопроєкту про надання прав стейту Алясці і Гаваям.

МекАртур домагається скасування воєн

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Генерал армії Даглес Мек Артур у своїй промові з приводу своїх 75-их народин на бенкеті, влаштованім Відділом Американського Леґіону в Лос Анджелесі, заявив, що ЗДА повинні „тепер заявити свою готовість до скасування воєн в порозумінні з іншими великодержавами світу". Це був би „магічний наслідок такої заяви", казав генерал. Мек Артур відкидає військову підготову як засіб до того, щоб осягнути мир у світі. Також і колективна оборона не доведе до загального замирення, на думку генерала МекАртура. Скасування війни не потребує навіть міжнародної контролі зброєнь. До цієї великої цілі вистачає, на думку генерала, тільки публічна опінія, яка повинна бути проти воєн. Якщо цього не зробиться, то перед світом стоїть друга альтернатива — атомова війна, яка приведе до загального знищення. Святкування 75 роковин з дня народження генерала армії Даґлеса МекАртура відбулися в Лос Анджелесі, де відкрито статую в його честь.

ГЕН. МекАРТУР ВІДКРИВ СВІЙ ВЛАСНИЙ ПАМ'ЯТНИК В ПАРКУ ЙОГО ІМЕНИ

Ген. Доґлес МекАртур зі своєю дружиною стоїть на прикрашеній національними прапорами трибуні після відкриття його ж таки пам'ятника в парку його ж імени в Лос Анджелес, в Каліфорнії. Відкриття пам'ятника було в програмі святкувань 75-их уродин цього видатного американського полководця і героя. На стіні біля статуї ген. МекАртура вписані слова одної з його історичних заяв.

ЗДА не допомагатимуть Формозі атакувати Китай

Вашинґтон. — Один високий урядовець заявив, що уряд президента Айзенгавера зовсім не думає допомагати національним китайським військам із Формози атакувати комуністичний Китай. Досі не було такої ясної заяви в цій справі, і деякі крайні американські елементи домагалися, щоб американський уряд дозволив і навіть допоміг, національним китайським військам заатакувати Китай. Це мало б відбутися при допомозі американської фльоти і літаків. Тепер, у зв'язку з заявою Айзенгавера про оборону Формози і Пескадорських островів, рішуче заявили в Білому Домі, що уряд ЗДА зовсім не думає про напад на Китай, а мова може бути тільки про обстріл китайського суходолу при обороні Формози і Пескадорів. Мало хто вірить у те, щоб силою можна було скинути комуністичний уряд. Це може статися тільки внаслідок внутрішніх непорозумінь в Китаї, бо китайський нарід дуже невдоволений з комуністичного режиму. Японія довгі роки старалася завоювати Китай, але це їй не вдалося. Коли ЗДА допомагали Китаєві, то це викликало підозру і невдоволення серед китайського народу. Тепер зростає серед китайців ненависть до російських комуністів.

Повстанці залишили Коста Ріку

Сан Хозе, Коста Ріка. — Уряд Коста Ріки повідомляє, що коло 300 повстанців залишили невтральну буфорову зону, яку створено на пропозицію Контрольної Комісії Організації Американських Держав, і перейшли на територію Нікараґви, де їх негайно інтерновано. Перебування повстанців в невтральній прикордонній зоні могло спровокувати війну між Нікараґвою і Коста Рікою, бо війська цієї останньої мали право ввійти до буфорової зони, щоб зліквідувати повстанців, а президент Нікараґви Сомоза заявив, що найменше порушення кордонів його держави спричинить війну. Контрольна Комісія ОАД з вдоволенням прийняла вістку про залишення повстанцями території Коста Ріки. Вона мала була відлетіти до Вашинґтону, щоб вирішити, як поступати, коли б між костаріканськими військами з повстанцями почалися бої. За кілька днів ця комісія буде розв'язана. Уряд Коста Ріки повідомляє, що між 300 повстанців, які знаходилися в буферовій зоні, був бувший президент, генерал Рафаель А. Калдерон Ґардія і його брат, полковник Франціско Калдерон Ґардія, один з лідерів повстання, що тривало 11 днів. Хоч цього публічно не стверджується, однак всі переконані в тому, що повстання підтримував президент Сомоза, який наказав останній групі повстанців залишитися в буферовій зоні, щоб залякувати уряд Коста Ріки.

● У двох автомобільних катастрофах в Перу згинула 21 особа. Одно авто впало в пропасть, при чому згинули 15 осіб, а друге наїхало на насип.

АНГЛІЯ ПІДТРИМУЄ АЙЗЕНГАВЕРА В СПРАВІ ФОРМОЗИ

Лондон. — Англійський уряд, який довго мовчав у справі конфлікту на водах Формози, не відповідаючи на запити й атаки опозиційної соціялістичної Партії Праці, склав у середу 26 ц. м. в палаті громад заяву, яка по суті стверджує повну солідарність з становищем президента Айзенгавера. Міністер закордонних справ Іден відчитав приготовану декларацію, в якій підкреслює, що англійський уряд стояв з американським урядом постійно у зв'язку щодо „поважної і делікатної" ситуації на Далекому Сході. Останнє звернення президента Айзенгавера до Конґресу не є, каже Іден, ніякою зміною давньої американської політики в цій справі. Іден підкреслив, що останнє напруження прийшло наслідком аґресивних дій комуністичного Китаю, який намагається підбити під своє володіння прибережні острови, що були до цього часу завжди під національно-китайською адміністрацією. Іден заявляє, що „воєнні засоби не розв'яжуть цієї проблеми" й тому пригадує плян проголошення в тому обширі перемир'я, хоч водночас признає, що годі сподіватись від комуністів такої поведінки, яка заперечила б їх принциповому становищу щодо їх всіх отих островів включно з Формозою. Іден покликається на мирну інтенцію президента Айзенгавера і солідаризується з становищем американського уряду, що пакт між ЗДА й Чіян Кай-шеком служить справі миру, а не війни. В дебаті над цією справою соціялісти, включно з своїм лідером Етлі і провідником радикальної лівиці Вівеном, атакували англійський уряд, солідаризуючись цілком із становищем Чу Ен-лая.

Лідера де-ґолістів призначено губернатором Альжирії

Париж. — Прем'єр Мендес-Франс призначив на генерального губернатора Альжирії лідера де-ґолістів у французькому парляменті, Жака Сустеля. Він прийде на місце Роджера Леонарда, який дістав призначення на головного суддю в державному контролі Франції. Неспокій у французьких країнах Північної Африки і переговори, що їх розпочато з автохтонними націоналістами після приходу до влади Мендес-Франса, це найбільш спірна справа у французькому парляменті після того, як справи Індо-Китаю й озброєння Західньої Німеччини зійшли на задній плян. Сьогодні справа Північної Африки найбільше хвилює французьких послів. Дебата над північно-африканською політикою має розпочатись у найближчу середу, і Мендес-Франс хоче до того часу дійти до якогось порозуміння з тунісцями, щоб мати бодай частинні атути проти своїх критиків. Губернатор Марокка й Тунісії, Христіян Фуше — теж член партії ген. де Голля і мабуть він загрозив димісією, якщо Сустель не стане губернатором Альжирії.

АНГЛІЯ І ФРАНЦІЯ НЕ ДАДУТЬ СЕБЕ СТЕРОРИЗУВАТИ СОВЄТАМИ

АНГЛІЙСЬКА НОТА СТВЕРДЖУЄ, ЩО НАВІТЬ ЗІРВАННЯ АНГЛО-СОВЄТСЬКОГО ПАКТУ З ОСТАННЬОЇ ВІЙНИ НЕ ВІДХИЛИТЬ АНГЛІЇ ВІД ЇЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО СПІВПРАЦІ ЗАХОДУ З ЗАХІДНЬОЮ НІМЕЧЧИНОЮ

Москва. — Англійський і французький амбасадори передали Молотову ноти від своїх урядів у відповіді на совєтську ноту до Франції з 16 грудня мин. року й аналогічну совєтську ноту до Англії з 20 грудня мин. року. Англійський і французький уряди порозумілись раніше щодо тексту своїх нот: вони не є ідентичні щодо форми, але тотожні у сутньому змісті. Англійська нота, нав'язуючи до англо - совєтського пакту з 1942-го року, що його СССР погрожував анулювати на випадок ратифікування Паризького договору про озброєння Західньої Німеччини, пригадує, що Англія думала про співпрацю з Совєтами не тільки під час війни, але й у мирі. Коли це не сталося, то це тільки совєтська вина. Англія стверджує, що совєтська політика довела до поділу Европи й післявоєнного міжнародного напруження. Англія рішуче заперечує, наче б Паризький договір мав аґресивний характер і пригадує, що вже давно совєтський уряд здвигнув в Східній Німеччині збройні сили, що їх не мала й не має Західня Німеччина. Тому ніхто не може заперечити Західній Німеччині права мати власні збройні сили, потрібні їй для оборони своєї території. Західню Німеччину прийнято до НАТО тільки тому, щоб скріпити оборонну силу Заходу з уваги на величезну збройну силу Совєтського Союзу і контрольованих них ним країв. Все ж, НАТО має виключно лише оборонний характер і тому не суперечить існуючому з останньої війни англо - совєтському договорові. Коли ж Москва тепер погрожує анулювати той договір, то англійський уряд уважає — каже англійська нота — що совєтський уряд подає Паризький договір тільки як формальний претекст для такого свого акту. Англія, мовляв, уважає, що її договір з СССР є „корисним для безпеки Европи", але водночас не може піддатися ніяким погрозам, щоб змінити намічену собі політику.

У подібному тоні й дусі вдержана французька нота. Вона звертає увагу, що виповідження Москвою французько - совєтського пакту, існуючого від часу останньої війни, чим погрожує Москва, — тільки збільшить існуюче міжнародне напруження. З свого боку Франція пропонує нову конференцію чотирьох великодержав, але й стверджує, що вона „рішила продовжувати акцію, яка має сконсолідувати мир в Европі".

Ці обидві західні ноти — стверджують перші коментарі західньої преси — підкреслюють волю Англії і Франції не піддатися шантажеві Москви. Вони скріплюють позиції західньо - німецького канцлера Аденауера, який може знову покликатися на одностайний фронт Заходу.

ОН зволікають з зголошенням пропозиції про перемир'я біля Формози

Об'єднані Нації. — Після того, як Чу Ен-лай гостро й рішуче відкинув пропозицію про перемир'я у Формозькій протоці, прихильники цієї ідеї, головно Англія і Нова Зеляндія (ця остання — найбільш заінтересована у мирі на Тихому океані) рішили не поспішати з зголошенням запланованого внеску в Раді Безпеки. Такий внесок, при становищі З'єдинених Держав, що його висловив президент Айзенгавер, напевно був би прийнятий одноголосно, за вийнятком делеґата СССР, який у Раді Безпеки напевно проголосив би „вето", покликаючись на арґумент Чу Ен-лая, що це — мовляв — втручання Об'єднаних Націй у внутрішньо-китайську справу, всупереч чартерові ОН.

Бої між двома таборами китайців продовжуються

Тайпеє. — Національ-китайські літаки знову бомбардували комуністичні споруди на втраченому минулого тижня острові Ікіянґ, вважаючи, що комуністи перетворюють Ікіянґ, віддалений від Тачену всього на вісім миль, на вихідну базу проти Тачену. Комуністи поставили на Ікіянґу сильну протилетунську артилерію, але — за офіційним національ - китайським повідомленням теї літаки вернулися до своїх баз. Зате затоплено комуністичний воєнний корабель на 1,500 тонн помісності. З свого боку комуністи обстрілювали знову Тачен гарматним вогнем з суходолу. Коли б рішено евакуювати Тачен, то такий гарматний вогонь значно утруднив би переведення евакуації, тим більше, що прийшлось би евакуювати не менше як 30,-00 осіб, військових і цивільних. — В національ - китайських політичних і військових колах звернення президента Айзенгавера і реакція на нього збоку Конґресу та американської публічної опінії викликали подвійне враження: радости і вдячности за готовість оборонити Формозу та розчарування з приводу мовчанки щодо долі прибережних островів, які є тепер в націоналістів, і прихильности Айзенгавера до ідеї перемир'я.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** влаштував 26 січня сніданок для республіканських, а також тих демократичних жінок, які його підтримували під час виборів. В цьому сніданку взяло участь 20 осіб із 17-ох стейтів, між ними пані Овеста К. Гоббі, секретарка здоров'я, виховання і добродійности, пані Клер Бут Лус, амбасадорка в Італії, а також негритянка з Бруклина, пані Кармел Каррінґтон.

● **25,000 студентів** запишеться на літній семестер 1954-55 шкільного року до Колумбійського університету в Ню Йорку. Вписи тривають від 28 січня до 1 лютого.

● **Журналіст Норманд Пуар'є** одягнув на себе однострій совєтського полковника і цілий день ходив по місті Патставні в Пенсилвенії, до якого не вільно без дозволу прибувати совєтським громадянам, згідно з недавнім зарядженням державного департаменту. Він їздив автобусами, фотографував військові об'єкти, кидав „отруту" у водотяги і пив у барі „водку". За цілий день ніхто його не спинив і не зажадав документів. Слідом за ним ходив другий журналіст і робив знімки.

● **Президент Айзенгавер** дістав бронзову статую „Працюючий юнак", як дарунок від німецького народу, який цим висловлює йому і американському народові вдячність за повоєнну допомогу Німеччині. Статую передав президентові амбасадор Західньої Німеччини Гайнц Л. Крекелер разом із листом від німецького президента Теодора Гойсса.

● **Конґресмен Г. Р. Ґросс** домагається, щоб президент Айзенгавер відкликав з емеритури генерала Даґлеса МекАртура, щоб можна було його здібності використати „в цій кризі, яка постала на Далекому Сході". Тим часом 75-літній ген. МекАртур виголосив пацифістичну промову.

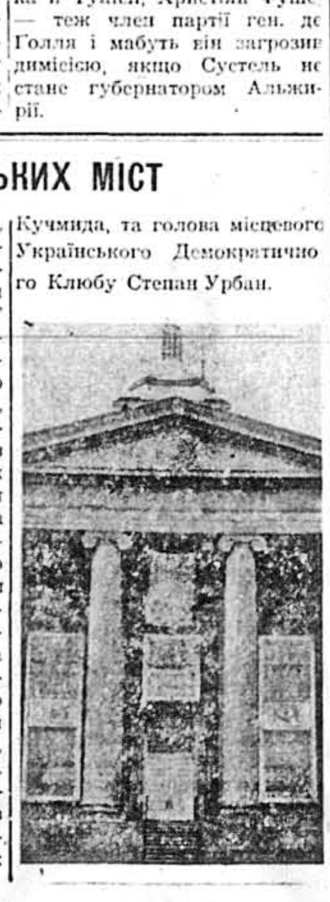
● **Легкий землетрус** відбувся у трьох стейтах: Теннесі, Міссурі і Арканзасі. Жадних матеріяльних втрат або людських жертв не було.

● **Спільна Конґресова Комісія** для справ атомової енерґії запросила членів Конґресу на випробування атомової зброї, яка відбуватиметься 20-27 лютого і 3 квітня на дослідних полях Невади.

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ НА РАТУШАХ АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТ

Упродовж дня 22-го січня, проголошеного губернаторами деяких стейтів та посадниками деяких міст „Днем Української Незалежности" синьо-жовті українські прапори повівали на ратушах цілого ряду міст, зокрема в Ню Йорку, Джерзі Сиіті, Нюарку, Елизабеті, Ню Гейвен та інших. В Джерзі Сиіті повівав цей прапор теж упродовж 23-го січня, коли відбулося святкування того дня. На фото (зліва) бачимо український прапор, побіч зоряного американського, на Сиіті Голл в Ню Гейвен, біля якої зібралася теж група представників української громади, а на фото справа видно український прапор над входом до Сиіті Голл в Елизабет. У цій громаді український прапор, поблагословлений парохом о. Паскою, передала посадникові делеґація, яку очолював голова місцевого Українського Народного Дому п. Френк Кучмида, та голова місцевого Українського Демократичного Клюбу Степан Урбан.

В СВІТІ

● **До Сіяму** прибув головний командант американських збройних сил на Далекому Сході, генерал Голл, який буде присутній на маневрах сіямської армії. Разом із Голлом прибула його дружина і шість найвищих американських старшин із Токіо. При цій нагоді сіямський уряд надав генералові Голлові найвищу сіямську відзнаку „Білого Слона".

● **Закордонних журналістів** у Београді (Югославія) не допущено на розправу проти двох недавніх достойників, Джіласа й Деділжера, що їх суджено й засуджено за „ворожу пропаґанду". Їм пояснено, що югославський уряд не має довір'я до їх звітування. Голова суду взагалі не хотів з ними говорити.

● **Англія рішила** змодернізувати свої залізниці й побільшити сітку залізничих ліній коштом одного більйона і 200,000 фунтів, себто майже $3\frac{1}{2}$ більйона. Плян обрахований на 15 років. Частина ліній має бути зелектрифікована, інші перебудовані так, щоб поїзди могли розвивати швидкість до 100 миль на годину. В Америці тільки 36 поїздів розвивають швидкість понад 75 миль.

● **Фінляндія дістала від** Совєтського Союзу позичку у висоті 10 мільйонів долярів в золоті. Водночас відновлено торговельний договір між цими двома країнами, опертий на принципі товарообміну. Совєти ставляться до Фінляндії „доброзичливо" з тактичних міркувань: Фінляндія має служити їм як доказ перед „буржуазним" світом, що вони ставляться толерантно навіть до своїх недавніх воєнних противників.

● **Найближчим чужинецьким** відвідувачем у Вашинґтоні має бути італійський прем'єр Маріо Шельба. Його офіційно запрошено і він приїде разом із міністром закордонних справ Мартіно до Вашинґтону, де пробуде від 28 до 30 березня ц. р. Шельба заявив, що він „не буде нічого просити".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОПЛАТНИЙ ТРУД

Кожна українська імпреза, влаштовувана на ширшому, американському форумі, коштує багато труду. Але цей труд направду поплатний, як для самої громади, так і для української справи. Поплатний він, очевидно, в моральному і політичному, а не фінансовому розумінні. Прикладом цього можуть бути останні святкування Дня Української Незалежности в таких наших громадах, як Джерзі Сиʼі, Нюарк, Елизабет, Ню Гейвен та в цілому ряді інших.

Для прикладу візьмімо знову громаду в Джерзі Сиʼі. Було насамперед передання українського прапора посадникові міста, а при цій нагоді влаштовано концерт українських колядок в ратуші. Ця імпреза насамперед поінформувала міський уряд про українську визвольну справу, про місцеву українську громаду та про деякі ділянки української культури і мистецтва. Опісля місцева американська преса поінформувала про це й місцевий американський загал.

Була опісля урочистість підписання проклямації про День Української Незалежности губернатором стейту в Капітолі. Очевидно, що поки губернатор цю декларацію підписав, він та його дорадники й співробітники були належно поінформовані, в чому справа. Між іншим, ім'я теперішнього губернатора Ню Джерзі згадується серед можливих кандидатів на заступника президента країни з Демократичної партії при найближчих виборах.

Потім була сама імпреза з нагоди Дня Української Незалежности, під час якої виступили з промовами губернатор стейту і посадник міста. Самі вони, приготовляючись до виступу, мусіли, очевидно, збільшити свою поінформованість в українських справах і змаганнях, і ця поінформованість уже при них залишиться на весь час їхньої політичної кар'єри. А на самій імпрезі вони не приховували свого захоплення українськими піснями і танцями.

Обидва місцеві щоденники подали не тільки опис самої імпрези, але й загальні інформації про Україну, її долю та змагання, зв'язуючи все це тісно з актуальною американською політикою та її завданнями. Рівночасно вміщено фотографії: на одній видно посадника міста в оточенні українських дівчат, з бандурою в руках, на другій — губернатора з українськими граблями, в оточенні дівчат, а на третій — фрагмент українських танців. Усе це здобуло українцям направду добре ім'я в громаді. Зайдіть до першої-ліпшої крамниці, згадайте, що ви українського походження, і ви зараз зустрінетесь з приязною усмішкою та потоком всіляких запитів. Після імпрези в деяких місцевих школах учителі питали в своїх клясах за учнями українського походження, казали їм встати і робили при цьому похвальні завваги про українську культуру й українців, збуджуючи в нашому дорості гордість за своє українське походження. Український прапор на ратуші міста впродовж двох днів був теж темою не одної розмови. Очевидно, що подібні наслідки мало святкування січневих роковин і в інших громадах.

Згадуючи про це, не можна не висловити великого признання тим, що цими імпрезами зайнялись і їх влаштували. Тільки вони знають, скільки все це коштувало труду, недоспаних ночей, поїздок, телефонів, листів, прохань і перепрошувань, скільки втрачено у зв'язку з цим годин заробкової праці. Але цей їхній труд сторицею поплатився, поплатився морально і політично для всієї громади і для всього народу. Як же мізерно повинні почувати себе тепер ті, що в цих трудах їм не допомогли, або — в поодиноких випадках — ще й кидали їм під ноги колоди. Або, як виглядають ті громади й провідники тих громад, які занедбали січневу нагоду і не зуміли використати її на те, щоб сказати нове слово української правди, щоб здобути для неї нових американських приятелів. І, вкінці, як виглядають ті громади, що головну частину свого труду та своїх зусиль зужили на внутрішню метушню, на суперечки, коли імпреза має відбутися, хто має на ній виступати та хто повинен дістати за неї „кредит".

На цьогорічних січневих прикладах бачимо, що в поширюванні правди про Україну та в популяризації українських змагань добиваються найкращих успіхів ті громади, в яких є менше безпредметного політиканства, натомість більше направду щирого віддання українській справі, а не партіям, і де, в першу чергу, є справжня єдність. Це варто підкреслити і запам'ятати.

ВАШИНҐТОН І ПЕЙПІНҐ

Минулорічна Женевська конференція, на якій Чу Ен-лай вперше появився між західніми державними мужами й засів з ними за одним столом, поглибила була острах, що комуністичний Китай мало-помалу таки пролізе в Об'єднані Нації. Світ, мовляв, належить тим, які мають успіх, а про засоби, якими ті успіхи здобуто, швидко забувається — особливо в політиці. Безумовно, китайські комуністи здобули три велетенські успіхи: 1) прогнали Чіянг Кай-шека та повалили режим Куомінтангу на азійському суходолі і захопили владу над 400 мільйонами душ, 2) перевівши інвазію в Кореї, дістали міжнародну санкцію на перебування в її північній частині, яка стала комуно-китайською колонією, і 3) спершу допомогли індо-китайському ватажкові Го Чі Мінгові виграти семирічну війну проти Франції і в'єтнамських націоналістів, а потім ще й заграли ролю благородного миротворця на Женевській конференції, яка віддала комуністам половину В'єтнаму й відкрила їм перспективу опанувати весь той край. Успіхи велетенські, запаморочливі. І тому й престиж Чу Ен-лая постійно зростав. Поїхали до Пейпінґу англійські соціялісти із колишнім прем'єром Етлі у проводі. Потім поїхав туди прем'єр Індії, за ним прем'єр Бурми. П'ять держав, що організують велику афрікансько-азійську конференцію, запросили туди й комуністичний Китай. Врешті полетів до Пейпінґу сам генеральний секретар Об'єднаних Націй. Не диввиця, що чимраз більше людей звикало до думки, що одного гарного дня світ дізнається, що за кулісами підготовлено якусь нову штудерну концепцію на зразок „двох Китаїв" і що поновлений внесок на прийняття комуністичного Китаю до ОН матиме запевнену гоплентацьку більшість — без американського „вета" в Раді Безпеки.

Все ж таки це дуже трудна справа. При всьому нахилі пацифістів до угодівства й бажанні купити мир щораз більшими поступками комуністам, не можна переочувати факту, що публічна опінія в Америці рішуче ворожа китайським комуністам. Ця ворожість була і є така незаперечна, що вся американська преса реферувала згадану подорож Етлі в такому неприхильному для Лейбур Парті тоні, що її відпоручник Герберт Моррісон мусів приїхати до ЗДА, щоб бодай трохи затушувати ту неприємну для лейбуристів справу. Фактом є, що не тільки Вільям Новленд скритикував подорож Гаммершилда до Пейпінґу, як невдалу, але й дуже „ліві" демократи солідаризуються з цим „правим" республіканцем, що паломництво генерального секретаря Об'єднаних Націй до Пейпінґу було вже само собою „втратою обличчя" для ОН і перемогою комуністичного Китаю, як посереднє визнання його і скріплення його авторитету. І коли Даг Гаммершилд, швед, здобуде собі в Америці погану опінію за те, що він, солідаризуючись із шведським урядом, який давно визнав комуно-китайський режим, підтримує претенсію Пейпінґу щодо вступу в ОН, то не буде великим риском передбачити кризу на становищі генерального секретаря ОН. Тим то й звернення президента Айзенгавера до Конгресу в справі Формози впало на добрий і психологічно сприятливий ґрунт: Пейпінґ користується у Вашинґтоні мабуть ще гіршою славою, як Москва, бо й коштує американцям більшої крови і більшого майна, затопленого в Китаї, Кореї і на Формозі.

Яскраве світло на ці настрої кинула промова державного підсекретаря в справах Далекого Сходу, Волтера Робертсона, ім'я якого стало відоме з його подорожей на Далекий Схід. Його промова у Филаделфії в дні 13 січня ц. р. тим цікавіша і важливіша, що була вона виголошена вже після того, як державний секретар Доллес (отже і він, Робертсон) дістав вичерпне довірочне звідомлення про те, що говорив Гаммершилд в Пейпінґу.

Щоб не переповідати змісту цілої промови цього відповідального керівника далекосхідньої політики ЗДА, досить сказати, що трудно уявити собі гострішої, правдивішої і безпардоннішої характеристики теперішнього режиму в Китаї, як її зробив цей американський державний муж. Він не цурався найрізкіших висловів, як „арогантський", „шантажовий", „безличний", — він доказував безпідставність тези, що торгівля з комуністичним Китаєм лежить в інтересі вільних народів Азії, він скидав вину на теперішній режим в Китаї за страхітливу нужду мільйонів китайців, він ставив тезу, що все, що скріплює цей режим, наближає катастрофу для вільного світу. Він рішуче протиставився поглядові, що його плекає головно Англія, начебто китайські комуністи є спершу китайцями, а щойно потім комуністами, і що можна грати на їх націоналізмі. Він ставив Чу Ен-лая на одну дошку з такими міжнародними комуністами, як Фостер, Толіятті чи Торез, з яких кожний зокрема і всі разом належать до міжнародної комуністичної конспірації, що погрожує загладою всьому світові. Це була добра і мудра промова, видержана не у пропаґандивному дусі, а в дусі закордонно-політичної декларації і сказана для людей, які мислять державницькими категоріями.

І тому комуністичний Китай, при всіх своїх безперечних успіхах, зазнав — бодай покищо — одну велику невдачу: не зумів сфальшувати перед американським світом свого правдивого обличчя і створив собі таку опінію, на яку дійсно заслужив. В цьому криється можливість (дехто каже „небезпека", а дехто „надія"), що у Формозькій протоці загримлять гармати з американських кружляків і впадуть бомби з американських літаків.

МАЙБУТНЯ НІМЕЦЬКА АРМІЯ

Докладніше сказавши, про те, яке наставлення німецької молоді до військової служби, то вже не мало писалося на сторінках преси. Автори статтей на цю тему часто брали до уваги дані, проголошені інститутом для дослідження публічної опінії в відношенні молоді до майбутньої німецької армії. Але ці дані не були з різних причин дійсним віддзеркаленням настроїв. Впливав на це час, в якому ці запити були поставлені, середовище, до якого ці запити були скеровані, політична ситуація як всередині краю, так і закордоном, і т. п.

Тому, коли говоримо про цю справу, нам здається, що більш об'єктивним мірилом є звіт уряду Блянка в Бонні за 1954 рік (тимчасове міністерство військових справ), який спирається на докладних математичних обчисленнях. Цей звіт подібний до таблички, яка висить над ліжком хворого і на якій виписується крива лінія гарячки. Добровільні зголошення до майбутньої армії в згаданому уряді обчислюються кожного тижня. В цьому звіті характеристичним є факт, що деякі тижні, місяці чи чвертьріччя виявляють дуже „високу гарячку", а в деяких спадає вона нижче від нормального стану. А ці „скоки" пояснюються нічим іншим, як політичними подіями, про які згадано вище. І коли порівняємо „найвищу гарячку", тобто найбільше число зголошених добровільців, з політичними подіями, тоді можемо наявно ствердити, що має вона місце тоді, коли здійснення дозброєння Німеччини, видається найбільш реальною річчю.

Це правило виявило себе вже в 1953 р. Після ратифікації пакту европейської оборони німецьким парляментом та державною радою, число зголошень пішло значно вгору, а зросло ще значно, після перемоги канцлера Аденауера при виборах у вересні 1953 р. Це число почало поволі опадати, так що осягнуло нормальний стан, себто кількасот на тиждень. У першому тижні січня 1954 р. це число зросло втроє з тої причини, що Блянк висловився оптимістично про пакт европейської оборони. Найвище число осягнули зголошення в травні, коли уряд Блянка почав розсилати анкетні листки для зголошених.

Коли минулого літа йшов бій на життя і смерть в справі европейської оборони, число зголошень рапідно впало. В серпні дійшло це число до мінімуму, себто 200 зголошень на тиждень. Та коли через два місяці світ бачив уже маршуючі німецькі дивізії, то число зголошень піднеслося на 2500 в тижні. Молодь становить у цих зголошеннях одну третину. Належить згадати, що під молоддю треба розуміти тих людей, які ще в армії не служили. В цьому звіті читаємо: „зокрема, відрадним фактом є те, що зростає число тих, які ще в армії не служили. Замітно, що ці зголошення є чисто добровільні".

До чисто військової служби зголосилося 120.000, а з них 30.000 бувших старшин, включно з старшинами генерального штабу. Незначне число цих останніх пояснюється тим, що штабові старшини дістали по війні добру працю, головно в господарській ділянці. Крім цих 120 тисяч, зголосилося ще 40 тисяч до військової адміністраційної служби. До уряду Блянка напливає немало запитів від гімназійних учнів, які хочуть знати, чи потрібна матура, щоб осягнути ступінь старшини і т. п. Найбільше запотребування буде в старшинах нижчих ступнів, бо, наприклад, чотарі з останньої війни мають сьогодні понад 30 років. Найстарший доброволець — це 72-літній підполковник.

У самій Німеччині справа, сказати б, притихла, за вийнятком опозиції, тобто соціял-демократів та їх експонентів, професійних спілок. Ці останні заповіли гостру боротьбу проти дозброєння на конґресі представників професійних спілок у Мюнхені дня 16 січня ц. р. Ця постанова збіглася саме з нотою Совєтів до уряду Західньої Німеччини, що, як знаємо, пропонує нав'язання дипломатичних зносин, переведення в обох частинах Німеччини вільних виборів, і тому под. „блага". Відносно самого дозброєння, домагання німецьких соціял-демократів покриваються вповні з домаганнямм Москви. Різниця між Маленковим і провідником німецьких соціял-демократів в цьому питанні така, що перший з них говорить по-російськи, а другий по-німецьки, — так висловився недавно один з послів Християнсько-Соціяльної унії, що викликало бурю протестів серед соціял-демократів.

Урядові кола вважають, що внутрішня опозиція проти дозброєння перестане існувати з днем, коли дозброєння стане довершеним фактом, і тоді всі опоненти будуть „файн мітмаршірен". Здається, що ця думка є вповні слушна.

Нестор

НОВІ ШЛЯХИ

Вісті про успіх у використовуванні теперішніх модерних американських шляхів і пляни побудови та розбудови нових такий разючий, що пересічний громадянин мусить з подивом дивитися на ініціяторів та виконавців як самих плянів, так і осіб, що майже без застороги пристосовуються до вимог часу. Успіх можна міряти, з одного боку, фінансовими прибутками підприємств, а з другого — сміливістю помислів на найближче майбутнє.

Бо ледве американська публіка почула, що президентська комісія склала пляни на витрату кругло ста більйонів на нові автостради від океану до океану і від північного до південного кордонів, то негайно летунські компанії проголосили фінансові звіти за одинадцять місяців своїх дій. Ці звіти виявляють загальні прибутки передових летунських компаній у розмірі понад більйон долярів, а чистих прибутків — на кругло 92,000,000 дол. Це вказує на те, що між плянувачами континентальних і повітряних шляхів іде якась конкуренція.

Нема сумніву, що так воно справді є. Бо у великих крайових щоденниках почали найбільші автомобільні підприємства кампанію за продаж найновішого моделю авт. Вони улаштовують у головних містах, і то в найкращих балевих залях готелів виставки авт, що їх називають „моторамами". Коли підприємства пускають на ринок нові авта, то, очевидно, мусять подбати й за те, щоб ці авта не стояли на вулицях великих міст, а дали спроможність їх власникам виїжджати в найдальші околиці.

Відомо, що такі підприємства, як Дженерал Моторс, Форд Мотор Компані чи Крайслер — це американські фінансові гіґанти, які своїми грошовими оборотами дають заробітки чи не четвертині населення. Коли так, то, самозрозуміле, що вони мають вплив і на федеральні, стейтові та муніципальні чинники, і піддають їм думку, а то й готові пляни для вдосконалювання шляхів, якими могли б вироблені ними авта завозити людей у бажані місцевості.

Це одначе, не значить, що побудова нових автострад — це тільки вислід рішення бизнесових кіл. Країна, як така, має спільні для всього населення цілі, і тому її керівники мусять подбати про відповідні комунікаційні засоби, не тільки на теперішній, але й на майбутній час.

Яке значення має таке плянування, в цьому можна переконатися на прикладі міста Ню Йорку. Ця метрополія світу, оточена й розділена водними протоками, затримала на деяких передмістях, головно на Статен Айленді, характер сільського життя, не зважаючи на те, що в середмісті, на відомому острові Мангаттені, складаються тепер пляни для побудови торговельних домів коштом по сто мільйонів долярів. Такі самі неприродні в теперішньому часі недомагання виявляють міста Бостон, Шікаґо, Дітройт і навіть Лос Анджелес. І тому в тих містах зорганізовано спеціяльні комісії для прочищення скупчень через побудову спеціяльних надземних автострад, що уможливили б поспішне розвожування людей з центрів на передмістя або й в сусідні міста.

Минулого понеділка нюйоркська комісія плянування шляхів проголосила плян побудови нових мостів через ріку Гудзон і морську протоку між Бруклином і Статен Айлендом, з яких останній міст мав би коштувати 220,000,000 долярів. Це був би двоповерховий міст, в якому один поверх мав би рейки, призначені для переїзду потягів нюйоркської підземки. Подібну добудову мав би дістати відомий міст Вашинґтона, що сполучає стейти Ню Йорку і Ню Джерзі. Загалом пляни побудови таких комунікацій обчислені на 600,000,000 дол., а їх виконання мало б здійснитися впродовж десятьох років. Шікаґо заплянувало експресову автостраду із сходу на захід вулицею Конґрес Стріт коштом 80,000,000 долярів, при чому саме розвалення будинків, що стоять на перешкоді, коштуватиме — 50,000,000 дол. Дітройт матиме сполучення з Дірборном і летовищем Віллов Рон при допомозі Едсел Б. Форд експресового шляху, а Лос Анджелес уклав пляни побудови шляхів довжиною 613 миль коштом двох більйонів долярів.

Якщо впродовж десятьох років здійсняться пляни такої розбудови, то мотористи зможуть переїжати Америку від Атлантійського океану до Тихого без жадної перешкоди. Подібні шляхи будуть готові для мотористів від Мехіканської затоки до канадійського кордону і т. п.

Цей плян перейшов уже в стадію реалізації. Хто переїздить автом американські міста, може завважати різні підбудови, надбудови і перехрестя шляхів. Це — частина великої програми, яку здійснюється поступово. Проголошений президентською комісією плян буде переданий Конґресові на ухвалення і треба сподіватися, що він буде виконаний в рр. 1955-1964. Це буде праця, яка перетворить Америку в „націю на колесах".

(С)

ОБ'ЄКТИВНІСТЬ ЖИДІВСЬКОГО ВЧЕНОГО

В минулому тижні відбувалась в Ню Йорку в готелі „Коммодор" 29-та річна конференція Жидівського Наукового Інституту, в скороченні „ІВО". Між доповідачами був таком проф. д-р Філіпп Фрідман, який виголосив доповідь на тему: „Реакція народів на винищування жидів за нацистських часів". Проф. Фрідман поділив тих, які тоді допомагали жидам, на дві категорії: тих, які робили це для власних матеріяльних користей, і тих, які керувались ідеальними спонуками та з посвятою і нараженням власного життя рятували жидів. Наводячи приклади такого саможертвенного рятування жидів членами інших народів, доповідач назвав також двох високих церковних достойників, які одверто виступили проти нацистського протижидівського терору. Польський кардинал Адам Сапіга в Кракові написав був листа до генерал-губернатора Франка з протестом проти використовування поляків в акції винищування жидів, — він мав на увазі польських поліціянтів і польських в'язнів у кацетах, де їх примушували допомагати німцям в крематоріях та газових коморах, де масово винищувано жидів. Знову ж український митрополит Андрей Шептицький написав до того самого генерал-губернатора Франка листа просто з протестом проти самого винищування жидів. Франк відповів митрополитові грубо й нахабно, але замість застрашити його таким своїм становищем, підштовхнув цим достойного князя Церкви до публічного виступу. Митрополит видав пастирського листа до своїх вірних, з гострим осудом винищування невинних людей тільки тому, що вони — жиди, люди іншої раси й віри. Крім цього, з доручення митрополита Шептицького ОО Студити переховували у своєму підльвівському монастирі 150 жидів, між ними рабіна Кагане й двох синів рабіна Левіна.

З правдивим вдоволенням треба ствердити цю об'єктивність жидівського громадянина й ученого, відомого вже українському громадянству в Америці, як одного з тих діячів, які признають потребу спокійної і безпристрасної аналізи українсько-жидівських взаємин у світлі наукової правди та наладнання їх в ім'я спільних ідеалів волі й спільної боротьби проти спільного ворога.

Ми вже звертали увагу, що й митрополит Шептицький не міг би був писати такого пастирського листа, ані ОО Студити не могли б були виконати його доручення, коли б в усьому українському народі ні було в останній війні стихійного співчуття жидам і коли б загальний настрій не був ворожий нацистським опричникам. І, тому теж не тільки ОО Студити, але й багато-багато інших громадян-українців спасали жидів і допомагали їм в той трагічний для них час, як могли, — що вже признають і самі жиди, якщо тільки хочуть бути справедливі.

Петро Кізко

НА ЦІЛИНУ

(Оповідання)

(6)

Громенкове визнання справило на Сагая ще більш гнітюче враження. Він подивився землякові просто в очі і простяг йому свою шкарубку, мозолясту руку.

— Держімось, брате. Дасть Бог, колись і на нашій ниві щастя зацвіте!

— Дай Боже! — підбадьорений стиснув Громенко Сагаєву долоню.

У цей час за бараком загуркотіла машина. Сагай спохватився — довго засидівся, мабуть, по нього приїхали.

— Зоставайтесь здорові, — попрощався. — Мушу бігти, бо нова халепа буде. — Бувайте!

Але не встиг Сагай ступити на поріг землянки, як з'явилося двоє людей, що несли на руках щось довге, накрите сірим коцем. У Громенка закололо серце, а Сагай став біля одвірка ні з сих, ні з тих.

— Хто тут дежурний? — спитав один із прибулих.

— Я, — здушеним голосом відповів Громенко. — Що сталося?

— Хлопця трактором переїхало. Санпункт хто зна де, куди ж його діти?

Люди пронесли загорнене в коц тіло й поклали на нари. Громенко відгорнув краєчок засмальцьованого коца, глянув на обличчя принесеного й закам'янів.

— Степаночку! Як же ж це ти не вберігся!? Ох, сину!..

Та й упав над скаліченим тілом.

Сагай тихо, навшпиньках, вийшов із землянки.

За ним вийшли й ті, що принесли хлопця.

Поки поприходили з роботи люди, Степан був уже мертвий.

Цілу ніч ніхто в землянці не спав — Громенчиха й Ониська голосили над останками свого сина і брата, кричали й кликали когось на допомогу.

* * *

Павло Андрійович ще звечора, як умер син, пішов кудись, нікому нічого не сказавши. А ранком другого дня по всіх виселках розійшлася чутка, що ударом трьніжка в голову забито на квартирі Строгуліна. Недалеко від місця події спіймано Громенка, що тікав у напрямі залізничої станції.

Громенчиха обходила всі установи і всіх партійних та урядових людей, розпитуючи про чоловіка. Але ніхто їй нічого певного не сказав. За тиждень вона так змарніла, що люди її не впізнавали. Вона щоночі ходила на місце, де був похований Степан, і там просиджувала до ранку. Звідти, змучена журбою та безсонням, ішла на роботу.

Одна ще надія живила Громенчиху — Ониська. Коли б не вона — хоч з моста та в воду!

V

Кінчалась осінь. Ранками стояли приморозки, на очеретяних дахах бараків сивів іней. Люди боялися приходу зими: ось-ось упаде сніг, а в бараках ще щілини не позамазувані, подекуди при входах стояли незавішені двері, палива для залізних печей не завезено — весь транспорт і жива робоча сила були зайняті на оранці землі, посіві озимини, прокопуванні каналів до річки та будові нових доріг.

Аж ось привезли на виселок дерево, камінь, вапно, цемент і інші будівельні матеріяли. Прибули й бригади будівників. Новопоселенцям оголосили, що протягом двох місяців поставлять для них нові доми, а бараки перетворять на картоплесховища.

Люди відітхнули легше. Тільки Громенчиха немов не чула й не бачила всього того — надто ще свіжа пам'ять була про смерть сина і арештування чоловіка. Ониська, як могла, розважала матір.

— Мамо, не сумуйте так, не побивайтесь! Я вже сама он стільки намучилась душею, а тепер махнула на все рукою — що ж зробиш? Он у людей скільки батьків та братів повбивано на війні. А жінок і дівчат скільки самих — і живуть же!

Громенчиха думала інакше: не живуть, а волочаться по землі люди, але ці страшні думки лишила при собі, не хотіла їх передавати доньці.

Ониська, на диво матері, з кожним днем веселішала, ставала говіркішою та прудкішою. Удень на роботі, увечері в клюбі, а ледь почне світати — вже вона чи пере, чи латає щось...

Одного разу прибігла Ониська увечері з клюбу, не засвічуючи лямпи роздяглася й нишком поклалася біля матері спати. Але, видно, сон не йшов їй на очі. Довго лежала горілиць із широко розплющеними очима, а тоді не втерпіла, поторгала за плече матір.

— Це ти, Онисько? — спитала тихо мати.

— Я, мамо.

— Ти й досі не спиш? Де ж ти ходиш так пізно, доню? Дивись, аби чого лихого не набігала.

Ці слова ніби стали впоперек Онисьчиного горла, і вона вже не могла сказати матері те, що хотіла, що так підносило її душу й не давало спати.

По якомусь часі знову озвалась Ониська.

— Мамо! Я щось радісне маю для вас. Ви слухаєте?

— Слухаю, кажи.

В землянці було тихо й темно. Побіч Громенчихи й Ониськи дихали та хропли люди. Інколи хтось говорив у сні, схлипував чи скреготав зубами.

— Ви не мусите на роботу йти, мамо, — радісно сказала Ониська. — Тільки про це нікому не кажіть. Не йдіть і все. Я за вас усе зробила.

Громенчиха пригорнула до себе дочку й поцілувала. Їй справді важко було ходити на роботу. Ноги вже не носили, відставала від людей, а не раз, бувало, й засинала під час роботи на ріллі.

— А трудодні ж як? Як же ж без трудоднів житимем? — з острахом запитала Громенчиха. — Ти ж сама не заробиш на двох. Удвох ось робимо, та доброго куска хліба не бачимо...

— Я вже й про це подбала, мамо. Не журіться. І на роботу не ходитимете, і хліб буде, ще й до хліба.

— Як же ж це ти, дочко? Нечесним ділом хочеш своїй матері полегкість зробити? Дивись, Онисю! Батько й мати твої все життя чужого пальцем не рухнули... Хай тебе Бог боронить. Чуєш? Не хочу нічого такого...

— Мамо, — тихо, не чуючи себе, промовила Ониська і так зашарілася, аж мати відчула гаряч її щоки, — на нас... зять зароблятиме.

Мати перевернулася на другий бік.

— Що, вже жениха надибала?

— Так, мамо. Нам же важко самим. А він такий хлопець, такий, що в цілому Казахстані нема. А заробляє як багато!

— Хто ж він?

— Валентин Косов, тракторний механік і секретар комсомолу. Він усе для нас зробить,

— Руський?

— Руський.

— Хіба ж своїх хлопців немає?

— Свої мало заробляють. А він казав, що й хату нам окрему збудують.

(Продовження буде)

Читайте „Свободу"!

ОЛЕКСАНДЕР ПЕТРОВИЧ ОГЛОБЛИН

(З нагоди 35-річчя його наукової діяльности)

Цього року сповнюється 35-річчя плідної й невтомної наукової, педагогічної і громадської діяльности визначного українського історика Олександра Петровича Оглоблина. Українська спільнота знає і шанує його, як науковця, популярного лектора і вчителя, під кермою якого перейшла науку у високій школі не одна сотня нашої молоді.

Народився О. П. Оглоблин 24 листопада 1899 р. в Києві. Батько його походив з козаків Новгородсіверського повіту на Чернігівщині, а мати, народжена Лашкевич — з старого шляхетсько-старшинського роду. (Олександер Лашкевич, її свояк, був редактором-видавцем „Кієвской Старини"). О. П. Оглоблин скінчив з золотою медалею київську гімназію і історично-філологічний факультет Університету св. Володимира в Києві р. 1919-го.

В 1919-1921 рр. О. П. Оглоблин викладає історію та українознавство в середніх школах Києва. Року 1921 його обирають доцентом на катедру історії України Київського Університету (тоді — Інститут Народної Освіти). Від року 1922 по 1943 (з перервою в рр. 1933-1938, коли позбавлений був катедри з політичних причин) він — професор Київського Державного Університету на катедрі історії України. Рівночасно проф. Оглоблин був професором Київського Археологічного Інституту на катедрі історії економічного побуту України (1921-1922), професором інституту Народного Господарства на катедрі історії народного господарства (1927-1930) і професором Одеського Університету на катедрі історії України (1938-1940).

На еміграції О. П. Оглоблин був обраний професором Українського Вільного Університету в Празі (1944) і від того часу є звичайний професор УВУ в Мюнхені на катедрі історії України. В 1949-50 р. він був продеканом філософічного факультету УВУ, а від 1951 року — головою іспитової комісії факультету в ЗДА. Від 1946 р. О. П. Оглоблин професор Української Православної Богословської Академії в Мюнхені і член Сенату Академії (до 1951 р.).

Наукову діяльність розпочав О. П. Оглоблин р. 1919, коли був обраний дійсним членом Історично - Етнографічного Товариства при Київському Університеті. Року 1926, після прилюдної оборони дисертації, одержав вчений ступінь доктора історії української культури. В 1926-1943 рр. (з перервами в 1934 і 1937 рр.) був старшим науковим співробітником Української Академії Наук, працюючи там як керівничий комісії соціяльно - економічної історії України 17-19 ст., старший науковий співробітник Історично - Археографічного Інституту, Інституту Історії Матеріяльної Культури й Інституту Історії України. Окрім того був дійсним членом Історично - Археографічної Комісії при УАН (голова М. С. Грушевський), Історично-Географічної Комісії УАН, Товариства Нестора Літописця (голова — акад. М. П. Василенко) і Одеського Науково-го Товариства при УАН (голова історичної секції — акад. М. Є. Слабченко). Року 1926 О. П. Оглоблин був обраний дійсним членом Одеської Науково - Дослідної Катедри історії України, р. 1927 — дійсним членом Харківського Науково - Дослідного Інституту Історії Української Культури і того ж року — дійсним членом Науково - Дослідного Інституту Економіки.

В 1931-1932 О. П. Оглоблин був заступником директора по науковій частині Всеукраїнського Історичного Музею в Києві, а в 1932-33 рр. — директором Всеукраїнського Центрального Архіву Стародавніх Актів у Києві.

В 1932 і 1936 рр. О. П. Оглоблин був науковим керівником Поліської експедиції УАН і Всеукраїнського Історичного Музею для дослідження старовинних промислових закладів Правобережного Полісся. В 1936-37 рр. був науковим консультантом археологічних експедицій УАН у Городську (Житомирщина), Києві й Вишгороді.

Року 1941 О. П. Оглоблин одержав учений ступінь доктора історичних наук, а 1942 року був обраний дійсним членом Українського Історично - Філологічного Товариства в Празі; р. 1947 він стає дійсним членом Наукового Т-ва ім. Шевченка, 1948 р. — дійсним членом УВАН, а 1953 року — дійсним членом Academie Internationale Libre des Sciences et des Letres (Париж).

Від 1946 р. О. П. Оглоблин — дійсний член і заступник голови Церковно - Археографічної комісії при Апостольській Візитатурі в Мюнхені (цю комісію заснував бл. п. Митрополит Андрей Шептицький у Львові 1944 р. і доручив О. П. Оглоблинові скласти проєкт статуту тої Комісії).

Від 1948 р. — О. П. Оглоблин — заступник голови Українського Історично - Філологічного Т-ва (був. Празького: голова Т-ва — проф. В. Щербаківський). Від 1951 р. — голова Історичної Секції УВАН у ЗДА і від 1954 — голова Чорноморської Комісії УВАН у ЗДА. О. П. Оглоблин був редактором Історичного Відділу Енциклопедії Українознавства НТШ і відредагував та продовжив (до 1954 р.) англійське видання „Огляду української історіографії" Д. І. Дорошенка. Невтомний працівник на народній ниві, професор Оглоблин від кінця 1953 р. є постійним лектором Народного Університету (Ню Йорк), створеного при ООЧСУ і Головній Управі СУМА.

У своїй науково - дослідній праці О. П. Оглоблин головну увагу придpoints проблемам економічної історії України (переважно 16-19 ст.), політичної історії України (головне 17-18 ст.), української історіографії, історії української Церкви, української генеалогії, а також деяким питанням історії Східньої Европи. Працював в архівах і рукописних збірках Києва, Харкова, Львова, Чернігова, Дніпропетровська, Житомира, Одеси, Полтави. Написав коло 350 наукових праць, з яких опубліковано коло 200.

Важливіші друковані праці проф. О. Оглоблина: „Очерки истории украинской фабрики. Мануфактура в Гетьманщине", Київ, 1925, 270 стор.; „Очерки истории украинской фабрики. Предкапиталистическая фабрика", Київ, 1925, 232 ст.; „Транзитний торг України в першій половині 19 ст.", Київ, 1927, 48 ст.; „Ескізи в історії повстання Петра Іваненка (Петрика)", Київ, 1929, 65 ст.; „Нариси з історії капіталізму на Україні", том І, Харків - Київ, 1931, 175 ст.; „Московська теорія III Риму в 16-17 ст", Мюнхен, 1951, 55 ст.; „Українсько - Московська угода 1654 року", Ню Йорк-Торонто, 1954, 100 ст. (англійське видання: „Treaty of Peryaslav 1654", Toronto - New York, 1954, 104 ст.).

Наукові розвідки, статті та рецензії проф. Оглоблина друкувалися у виданнях УАН (головне в „Записках Історично - Філологічного Відділу УАН"), Української Вільної Академії Наук (головне в The Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in U.S. і в „Науковому Збірнику" УВАН в ЗДА), Наукового Т-ва ім. Шевченка, в Наукових Записках Київського та Львівського Університетів, УВУ, Київського Інституту Народного Господарства, в „Analecta OSBM", в „Україні" (Париж), „Бібліологічних Вістях" (Київ), „Архівній Справі" (Харків), „Архиве истории труда в России" (Петроград) та в багатьох інших виданнях.

Голозніші з неопублікованих (готових до друку) праць проф. О. Оглоблина: „Українська кріпацька фабрика 18-19 ст." (коло 20 друк. арк.). Книга була майже закінчена друком 1931 р., як видання УАН, але заборонена совєтською цензурою й знищена (залишився тільки один коректурний примірник); „Історія металургії Правобережної України 16-19 ст." (коло 20 друк. арк.); „Гетьман Іван Мазепа та його доба" (коло 20 друк. арк.); „Студії над „Історією Русів" (коло 20 друк. арк.); „Опанас Лобисевич (1732-1805) і початки українського національно-культурного відродження" (коло 12 друк. арк.); „Люди старої України (18 ст)" (коло 15 друк. арк.); „Україна в часи гетьманів Івана Скоропадського й Павла Полуботка" (коло 8 друк. арк.) та інші.

Шановний Ювілят є тепер в силі віку і може дати ще багато цінних праць для української науки, якщо матеріяльні обставини дозволять йому всеціло віддатися творчій науковій праці. Бажаємо йому доброго здоров'я і дальших успіхів в його плідній науковій і педагогічній діяльності.

В. Давиденко

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За пресою і радіом)

Новий совєтський орден

Центральний Комітет комсомолу випустив нагрудну відзнаку „За освоєння нових земель". Цією відзнакою нагороджують комсомольців за особливі заслуги на праці „по освоєнню" цілинних і перелогових земель у Казахстані, на Сибіру і в Алтайському краю. Першими удостоїлися цієї нагороди члени комсомольської бригади Василія Мінакова. Новими орденами нагороджено вже 125 осіб.

Композитор Т. Людкевич — „народний артист УССР"

Постановою Верховного Совєту УССР, композитора і професора Львівської державної консерваторії Станислава Ф. Людкевича „за видатні заслуги в розвитку радянського мистецтва" нагороджено званням „народного артиста Української ССР".

Радіофікована панщина

У передових колгоспах Одещини минулого року вліті вперше застосовано радіозв'язок в тракторних бригадах під час роботи на полі. Тепер засоби радіозв'язку передано тваринницьким фармам колгоспів, і з їх допомогою машино-тракторні станції тричі на день одержують повідомлення про те, скільки надоєно молока, скільки перероблено грубих кормів і взагалі, як експлюатується в колгоспах „на благо соціялізму" людей і худобу. Радіозв'язок з колгоспами запроваджено вже в Шевченківській, Суворовській, Котовській та інших тракторних станціях.

„Моя мати — українка!"

Відомий російський письменник, Михайло Шолохов, з походження донський козак, автор перекладеного на багато мов роману „Тихий Дон", як гість, брав участь на недавньому 3-му з'їзді українських письменників у Києві. У своїй статті, недавно вміщеній в газеті „Радянська Україна", він ділиться враженнями про Київ, сучасну українську літературу і українців. Про столицю України він пише: „Я зачарований величним, стародавнім Києвом з його історичними пам'ятками, парками та садами, з його чудовими будинками й вулицями..." Про українців Шолохов пише так: „Українці сердечні, добрі, з іскоркою природнього гумору, з м'яким і в той же час мужнім характером". А про себе зазначає: „Почуття любови моєї до України ще більше посилюється тому, що моя мати — українка, проста селянка з Чернігівщини..." Шолохов побував на Україні вперше і мав нагоду оглядати лише Київ та його околиці.

Обмосковлюють львівську молодь

У Львові на вулиці Горького (?) відзначувано недавно п'ятирічний ювілей Театру Юного Глядача. Репертуар цього театру представлений такими п'єсами російських письменників і драматургів: „Аленький цветочек" — С. Аксакова, „Розумний і дурень" та „Доходне місце" — О. Островського, „Недоросль" — Д. Фонвізіна, „Горе від розуму" — Грібоєдова і „Альоша Пєшков" — Іллі Груздева. Ці п'єси йдуть в російській і українській мовах. Крім того, „задля рівноваги" в репертуар включено: „Сто тисяч" — Карпенка-Карого, „Ревізор" — М. Гоголя, „Штуки Скапена" — Мольєра. При театрі створена т. зв. „педагогічна частина", що гуртує навколо себе „актив" із 120 учнів львівських шкіл.

Наукове засіданя мат.-прир.-лік. секції НТШ

Осідок Математично - Природописно - Лікарської Секції Наукового Товариства ім. Шевченка перенесено в грудні 1953 року до ЗДА. Директором Секції вибрано тоді проф. дипл. інж. Миколу Зайцева, секретарем проф. д-ра Осипа Андрушкова. Дирекція Секції влаштувала після довшої підготовки широке наукове засідання Секції, що відбулося в домі НТШ в Ню Йорку, дня 25 грудня 1954 р. В засіданню взали участь дійсні й звичайні члени Товариства та запрошені науковці. Засідання відкрив проф. М. Зайцев, згадуючи, що Секція нараховує 50 дійсних членів, розкинених по цілому світі. Половина з них живе в ЗДА, а решта в Канаді, Венесуелі, Бразилії, Арґентині, Австралії, Німеччині, Англії, Франції, Бельгії й Австрії. З черги секретар Секції проф. Андрушків передав привітання від проф. Шулежка з Австралії, д-ра П Зеленого з Бельгії та проф. М. Закоморного з Англії.

Слідувала низка наукових доповідей, виголошуваних самими авторами, або реферованих другими членами НТШ. Сам перелік доповідей і тем досить довгий, але повчаючий, бо виявляє, над чим працюють наші науковці на еміграції. Проф. д-р О. Андрушків говорив про „Правдоподібність дійсних і уявних коренів квадратного рівнання". Д-р Василь Захарків представив роботу проф. П. Шулежка з Австралії на тему: „Вибочення прямокутних плит рівномірно обтяжених у двох прямовісних напрямах з одним вільним краєм і пружно заправленим протилежним краєм". З ділянки фізики слід віднотувати роботу д-ра В. Калини на тему: „Визначення величини розпущених частинок фарби". З хемії були дві доповіді, а то: проф. д-ра Євгена Вертипороха (Торонто): „Хемічні сполуки в органічних синтезах, які переводять електричний струм" і проф. Миколи Зайцева (ЗДА): „До сучасної дискусії про причини різниць в хемічному складі кокосової олії та її масних кислот відділених рафінацією". Економічна географія була заступлена двома доповіддями. Проф. д-р О. Архімович (ЗДА) говорив про „Зернові культури на Україні"; знову ж проф. Олександер Корнилів (ЗДА) про „Ресурси натуральних будівельних матеріялів на Україні".

В дальшому ходї засідання проф. Архімович представив працю пок. проф. Володимира Бриґідера (Канада) „За охорону степових цілин на землях Західньої України". Проф. Любов Зофійовська поділилася своїми найновішими дослідами про „Вплив ядра на утворення целюльозних оболонок у рослин". Вона теж зреферувала працю д-ра Вол. Лазорка (Канада) на тему: „Листа колеоптера зібрана Рубцевим в Євпаторії". З области зоології слід тут далі відзначити працю проф. д-ра С. Крашенінникова (ЗДА) про досліди над фавною інфузорій оленя Цервус Порціюс та працю проф. д-ра Ю. Русова (Канада) на тему: „Дві форми осетра Аціпензер фульвесценс Рафінеск на півночі провінції Квебек" (цю роботу представив проф. Крашенінників). Медицина була заступлена такими працями: д-р Роман Осінчук (ЗДА): „Нові напрямки в лікуванні ревматичних захворювань", проф. д-р Мих. Міщенко (ЗДА): „Експериментальні неврози в моторичній діяльності", д-р Богдан Гординський (ЗДА): „Західня Еквіне Енцефалітіс в Північній Дакоті". Обидві останні роботи представив д-р Осінчук. Вкінці з ветеринарної медицини надіслали праці: проф. І. Розгін (ЗДА): „Про застосування цитотоксичної антиретикуло - ендоґініяльної сироватки (АЦС) в онкології" та проф. д-р П. Шумовський (Франція): „Про дію алеголичної кислоти на розвиток молочних залоз у тварин".

В дискусії забирали голос, крім вище названих осіб проф. д-р П. Герасименко, д-р Ю. Гірняк, д-р Я. Макарушка, інж. О. Боба, д-р Е. Перейма та інші.

Деякі роботи будуть друковані в американських та чужинецьких наукових журналах, а частина призначена до другого тому Просідінґс Матем.-Прир.-Лікарської Секції НТШ.

Конґресова комісія за продовження привілею на студії ветеранів

Вашингтон. — Комісія у справах ветеранів у Палаті Репрезентантів однодушно прийняла законопроєкт про продовження привілею на студії державним коштом для тих вояків, які перебуватимуть у військовій службі в дні 31 січня цього року. Голова цієї комісії конґресмен Олін Е. Теґ заявив, що він подбає про те, щоб повна Палата прийняла цей законопроєкт, і сподівається, що його прийме також Сенат. Представник департаменту оборони заявив, що ті вояки, які схочуть скористати з цього привілею, повинні негайно голоситися до військової служби, щоб їм була забезпечена оплата за навчання, яка становить коло п'яти тисяч долярів. Оформлення вояків, що голосяться до військової служби, триває коло тижня, але поборові уряди дістали зарядження скоротити цей час і дати можливість якнайбільшому числу нових рекрутів скористати з привілеїв. Цей законопроєкт відноситься до 1,250,000 вояків, які вже відбувають військову службу і які, згідно з розпорядженням президента мали б мати право на студії державним коштом тільки за ті дні, які вони прослужать до 31 січня.

Лагідні зими породжують гураґани над Атлантиком

Ню Йорк, Н. П. — На зборах членів Американського Метеорологічного Товариства обговорювано питання гураґанів, які в останніх роках часто навіщають середньо-східні і північно-східні стейти ЗДА. Стверджено, що лагідні зими, які панують від 1948 року, породжують тропікальні гураґани, які віють в північному напрямі і переходять на суходіл з надзвичайною швидкістю. Минулорічний гураґан „Карольця" впродовж трьох днів, коли він формувався на півдні, перейшов триста миль, але коли зблизився до суходолу, то йшов із швидкістю вже до 400 миль впродовж 12ох годин, залишаючи по собі смерть і знищення. Спеціялісти від завбачування погоди гадають, що причина цього явища полягає в обниженні температури на Північному бігуні, внаслідок чого в східніх стейтах ЗДА панують лагідніші зими. Брак холодного повітря влегшує гураґанам, які йдуть із півночі, збільшувати свою швидкість і переходити з океану на суходіл.

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ

(Напередодні концерту в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку)

Черговий концерт нашої відомої піяністки Дарії Гординської-Каранович, відбудеться цим разом у скромних рамцях Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку, заходами Українського Музичного Інституту, в суботу 28 січня ц. р. Любителі музичного мистецтва матимуть знову нагоду подивляти піяністичний артизм пані Каранович на її окремому вечері.

Дарія Гординська-Каранович належить під цю пору без сумніву до передової кляси наших музиків - виконавців. Її ім'я відоме не тільки фахово-музичним кругам, чи тій частині нашої публіки, яка частіше відвідує концертові залі, але і ширшому громадянству. І не тільки серед своїх, а й серед чужих, Дарія Каранович здобула і здобуває собі дуже позитивну оцінку і признання.

Ще в шкільних роках, як учениця дир. Василя Барвінського в Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові, молоденька Дарія Гординська, що звертала на себе увагу непересічними здібностями, брала участь у конкурсі молодих виконавців у Варшаві і вибилася там на перше місце. Це, мабуть, був її перший „інтернаціональний" успіх. По закінченні Музичного Інституту у Львові, амбітна і працьовита, а передусім залюблена в музиці молода піяністка виїхала до Відня, щоб там завершити свою музичну освіту у славній Віденській Музичній Академії. Вчилася вона вам у таких знаних музиків-педагогів, як Е. Штеерман, д-р П. Байнґартен, вкінці, — знаменитий учениk геніяльного Ліста, Еміль фон Зауер. Великий талант, запал і витривалість в праці, в парі з першорядним педагогічно-піяністичним проводом за весь час студій, не могли, очевидно, не дати бажаного висліду. Дарія Гординська стала зрілим мистцем. Низка концертових виступів у Відні, Празі, Берліні та інших містах середньої Европи, дали змогу слухачам великих европейських концертових заль познайомитися з молодою артисткою. Бездоганна техніка, широка скаля музичної експресії, а перш за все глибока зрілість і інтеліґенція передачі виконуваних нею творів, це ті прикмети її гри, які здобули їй високі похвали фахової критики і популярність серед публіки.

По закінченні другої світової війни, Дарія Гординська-Каранович переїхала з Відня, що став її постійним місцем осідку, до Горішньої Австрії і, не зважаючи на невідрадні умовини тодішнього життя, успішно продовжувала свою мистецьку діяльність. Скоро стала доброю знайомою концертової публіки Лінцу, Зальцбурґу та інших міст американської окупаційної зони Австрії, що радо вітала її та тепло сприймала її виступи, чи то на власних її вечорах, чи як співучасника концертів, організованих місцевими австрійськими музичними кругами. В тому часі зросла теж помітно популярність Дарії Каранович серед української публіки, що рекрутувалась з численних тоді ДП-таборів Горішньої Австрії. Багато тих, які знали про „загра-ничні" успіхи Дарії Каранович тільки з новинок в західньо-українській пресі, і багато тих, які, перебуваючи на Східній Україні, ніколи може й не чули імени артистки, спішили, щоб послухати землячку, налюбуватися її мистецтвом та бути свідками її успіхів, що наповняли їх серця радістю і гордістю.

У часописах "Oberoesterreichische Nachrichten", "Salzburger Volkszeitung", "Salzburger Nachrichten" і інші появились голоси рецензентів з найбільшими похвалами про піяністку.

Опинившись три роки тому в Америці, Дарія Каранович успішно задебютувала концертом в нюйоркському Тавн Гол в травні 1952 р. Про цей її виступ писав рецензент Ню Йорк Таймсу: „... її гра ґрандіозна, найкращої віртуозної традиції". Відтак слідували дальші виступи в інших містах Америки й Канади і всюди мистецтво нашої піяністки викликає заслужений подив серед своїх і чужих.

Пані Дарія Гординська-Каранович, виступаючи завжди перед чужинцями, як українка, поставила собі за ціль знайомити їх теж і з творчими надбаннями сучасної української музики, і це вона послідовно здійснює. Будучи одною з перших українських піяністів, які здобували собі артистичне ім'я поза межами української території й авдиторії, включила до свого постійного репертуару твори Ревуцького, Барвінського, Нижанківського, Лятошинського й ін. Не було, мабуть, ні одного її самостійного концерту, в програму якого не були б включені твори одного, чи більше українських композиторів. Ця система Дарії Каранович заслуговує на спеціяльне підкреслення і признання.

Меланія Байлова

З совєтського побуту

ПОЕЗІЯ І ПРОЗА ПОЛОНИНИ

Нижче містимо репортаж українського підсовєтського письменника Михайла Стельмаха з його подорожі по Гуцульщині. Надрукований він був у часописі „Літературна Газета". З цього репортажу, хоч як уже автор намагався підсолодити його совєтською „поезією", виступає гірка проза сьогоднішньої Гуцульщини під московсько-большевицькою окупацією. Досить того, що в 1954 році „на сто гектарів земельних угідь по Гуцульщині припадає тільки шість голов рогатої худоби". Немащо казати — дохазяйнувались нові хазяїни!

Гуцульщина — це край синіх лісів, піднебесних зелених полонин і пісень. Земля гуцулів не славилася житом і пшеницею:

Чорногора хліб не родить,
Не родить пшеницю.

Зубожілий, але відважний чабан, немовби добрий гірський дух, віками був душею Гуцульщини та її творчости — то бурхливої, як гірський потік, то по-дівочому сердечної й сором'язливої. З чабанів виріс народний герой Олекса Довбуш, від чабанів на Гуцульщині зачинають свій рід шахтарі, здобувачі гірського воску, уславлені різьбарі на дереві і будівничі нового життя: партизани Олекси Борканюка, голови гірських колгоспів та герої соціялістичної праці . . .

Новими піснями і новою романтикою овіяна тепер Гуцульщина. Не падають уже на камінь зерна матірніх сліз перед вічною розлукою із своїми синами, не вивозять їхніх дітей за чужі океани чужі пароплави. Нове життя породжує нові професії, і в гірських хатах, де ніколи не гуляла сокира лісоруба, сьогодні тракторист веде трактора, а електропилярч валить піднебесні смереки.

Бурхлива течія життя на Гуцульщині не обнизила, а, навпаки, піднесла ролю чабана: у гірських районах більша частина землі — це сіножаті та пасовиська, просторі полонини та невеликі веселі гірські доріжки.. У самому лише Жаб'євському районі 55 полонин, а приблизна площа їх (бо тут часто землі вимірюють на око) 16 тисяч гектарів.

Щойно в горах прокидається весняний грім, гуцули з кизин женуть свою худобу в полонини. Довкола — ліси й ліси. Дорога поступово переходить у стежку, її перетинають потоки, розмивають бурхливі ручаї, але вона звивається чим раз вище. Нарешті, ліси порідшали, і стежка вибігає на полонину. Долішній край її вже в зелені, а верхів'я ще виблискує снігом. В долині, в тіні стоїть чабанова хатка, де чабани варитимуть овечий сир і відпочиватимуть по тяжкій праці.

Настання весни, дні виходу на полонину з давніх часів були знаменні для гуцула, бо попереду — нелегке літо під частими зливними дощами, негода, густі гірські мряки і нічна охорона маржини, як ніжно називає гуцул свою худобу. Зрідка на полонину будуть приходити люди по запашну бриндзю, дівчата принесуть свої пісні, і їх голоси зіллються з піснями чабанів:

Ой, піду я в полонину
По зелене сіно,
В полонині на калині
Сонце ясне сіло.

Прекрасні гуцільські полонини, обрамовані фіялковим розливом сумерків, прекрасні люди й пісні. Але зараз нам хочеться перейти від верховинської поезії до буденної прози і розповісти про зелене сіно і . . . про жовту траву.

Тяжкі роки війни позначились і на полонині: і почав заїдати бур'ян, мох, дикий чагарник. Мені здається, що полонина має трьох найлютіших ворогів: гірський мох, що його влітї й сокирою не вирубаєш, колючий чагарник жереп, що, як вогонь, розростається по ній, і — адміністративну байдужність.

Про що думають, наприклад, керівники Станиславського обласного управління сільського господарства, які тільки тепер закінчують закріплювати полонини за колгоспами? Повне знеосіблення у випасі полонин привело до позної занедбаности високогірських лугів. І як могли в Станиславі миритися з тим, що за останні роки полонини обернулися тільки на пасовиська, а для заготівлі сіна, по суті, нічого не зроблено? Адже відомо, що на полонині бувають несподівані зміни погоди, іноді рано на кілька днів випадає сніг. Як же тоді 'без запасів сіна?

Відомо, що на тепліших полонинах гуцули зимували з молодняком, господарство їхнє було зорганізоване так, що під одним дахом знаходилися і сіно і вода. Відомо, що на полонинах гуцули вирощували для себе картоплю, ячмінь, боби, зимовий часник.

Чому ж це незаслужено занедбано тепер, чому полонини заростають хабаззям і чагарником, чому на сто гектарів угідь по Гуцульщині припадає тільки 6 голов рогатої худоби, 24 вівці? У Станиславському обласному управлінні сільського господарства на ці питання відповідають просто:

— Ми багато пишемо, говоримо, а діла з того мало . . .

Відповідь майже клясична.

Товариші, чи не договоритесь ви й чи не допишетесь до того, що чагарником позаростають і ваші кабінети? В обласному управлінні сільського господарства, зідхаючи, повідомляють, що причиною всьому є бездоріжжя. От, мовляв, якби були дороги, то й робота б закипіла!

З цих розмов мало втіхи, але багато оправдання своєму олімпійському спокоєві і неробству. Справді, якби до полонини підходили дороги, життя гірських районів можна було змінити до невпізнання за рік-два. І ми певні — ці дороги будуть! Але не можна ж тепер сидіти, склавши руки!

Все це можна зробити, і для цього треба тільки проявити більше піклування та сердечности до Гуцільщини і її людей, треба не словами, а своєю любов'ю, своєю працею допомогти цьому красві, що колись називався краєм „тіней забутих предків".

Михайло Стельмах

З Відчитової Залі

„Українське наукове життя в 1954 році"

Дня 16-го січня ц. р. в приміщеннях Українського Народного Дому в Вінніпеґу відбулося інавґураційне зібрання Української Вільної Академії Наук (УВАН) у Канаді в 1955 році, присвячене проблемам української науки. Зібрання відкрив коротким вступним словом член УВАН мґр Вол. Костюк і покликав до слова головного доповідача — проф. Яр. Рудницького, що виголосив доповідь на тему „Українське наукове життя в 1954 році". Доповідач дав вичерпний образ праці українських учених під Совєтами, на еміґрації в Европі й ін. країнах та врешті обговорив наукове життя в Канаді в 1954 році. Виклад був ілюстрований новими виданнями в українській та інших мовах. В висновках доповідач підкреслив потребу негайної допомоги українській науці, що твердо стоїть на позиціях загально - українських національних інтересів і творить один із відтинків нашого спільного фронту в боротьбі за українську правду. Зокрема важливі з цього погляду наукові видання про Україну в чужих мовах і на них треба б звернути належну увагу українським організаціям і окремим приватним особам. Автор підкреслив як одне з дуже позитивних явищ — субсидіювання українським громадянством катедр українознавства в Канаді, зокрема в Вінніпеґу. Щодо цього Вінніпеґ веде перед і українське громадянство через т. зв. Фонд Українознавства, під кермою М. Смеречанського склало на цей фонд уже 15 тисяч долярів, залишаючи на найближчі два роки суму 10 тисяч, на яку саме проходить збірка.

Після доповіді відбулася жива дискусія, в якій м. ін. заторкнено справу американських фондів в формі стипендій для українських науковців в рямках Науково - Дослідчого Інституту СССР у Мюнхені й ін. Доповідач дав відповідні пояснення й на цьому закінчено зібрання.

Б. Б-о

З ЖИТТЯ УВАН

Нова Президія УВАН. Дня 24 грудня 1954 р. на спільному засіданні Управ УВАН Канади й ЗДА в порозумінні з усіми іншими осередками УВАН передано функції Президії УВАН на нову каденцію 1954-1956 Управі УВАН у Ню Йорку. Президентом УВАН на нову каденцію став проф. М. Ветухів, Генер. Секретарем УВАН — проф. Л. Чикаленко. Дотеперішній Президії в Вінніпезі висловлено признання й подяку за виконану працю в рр. 1949-1954.

Видання УВАН були заступлені на виставі української культури в Вінніпезі й Саскатуні в грудні мин. року, що її влаштовано з нагоди 10-річчя ОУКО в Канаді. — На річних конвенціях славістів і українистів Америки й Канади в Ню Йорку з кінцем грудня мин. року, роздано між учасниками видання УВАН „Славіка Канадіяна 1953" за редакцією Яр. Рудницького, а теж і інші славістичні публікації УВАН.

Наукова Робітня УВАН у Вінніпезі відкрита кожної п'ятниці від год. 7 веч. Користування в інші дні за окремим порозумінням з управою, ч. телеф. 591184.

Бібліотека УВАН у Вінніпезі мала такі поступлення шляхом обміну або пожертв: місяць грудень 1954: Академія Наук у Гельсінкі, Фінляндія — 2 назви: УВАН і НТШ, Ню Йорк — по 1 назві: Публічна Бібліотека Ню Йорк — 1 н.: Музей Пібоді, Гарвард — 4 н.; Конґресова Бібліотека, Вашинґтон — 1 н.; Ліґа Визволення України, Торонто — 1 н.; І. Боднарчук, Віндсор — 1 н. Крім цього до Бібліотеки приходили майже всі українські періодики з Канади, Америки й Зах. Европи.

ВСЯЧИНА

В Ню Йорку зловили короля кокаїни

На летовищі в Ню Йорку вдалося детективам арештувати „короля кокаїни", за яким від довшого часу пошукували як за „паном С." Після ствердження його ідентичности, виявилося, що це Реґуля Ескальона, багатий мехіканець, який стояв на чолі сітки торгівців наркотиками, розсіяних по шістьох державах. При ньому знайдено 37 унцій кокаїни, вартости 100,000 долярів на чорному ринку. Одночасно арештовано й його спільника в Ню Йорку Вільяма Моралеса, при якому знайдено вісім унцій героїни.

Славний кримінолог шукає вбивника жінки д-ра Шепперда

Родина д-ра Селюела Шепперда найняла славного кримінолога професора Каліфорнійського університету д-ра Гола Кірка, щоб він на місці вияснив, хто в дійсності вбив дружину лікаря. Шепперд засуджений до досмертної тюрми за вбивство своєї дружини, але досі вперто твердить, що не він, тільки хтось інший вбив його жінку. Д-р Кірк буде чотири дні в Клівленді, щоб вияснити вбивство з 4 липня минулого року. Він дістає по 100 долярів денно і всі видатки на подорож та перебування в цьому місті.

Радикальний лік проти гикавки

Два бруклинські лікарі д-ри Чарлз Е. Фрідґуд і Чарлз Б. Ріпстейн застосували радикальний лік проти гикання. Один хворий терпів на гикавку дев'ять місяців, і майже негайно перестав гикати, коли зажив цього ліку. Цей лік винайдено в Франції, де він називається „хлорпромазина", а в ЗДА його продають під назвою „торазини". Із 50 пацієнтів, заживши цього ліку, 41 негайно вилікувався, п'ятьом поліпшився стан їхньої недуги, а чотири хворі на гикавку не вилікувалися цим ліком, бо їхній організм на нього не реаґував.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Знайомими і Друзями, що дня 22 січня 1955 року, з Волі Всевишнього відійшов від нас у вічність по довгій і тяжкій недузі на 24 весні свойого життя найдорожчий Син і дорогий Друг

бл. п. ПЕТРО СКОРОДІЙ

Покійний нар. 28. серпня 1931 р., в Пядиках, повіт Коломия, Зах. Україна, де і залишив свою маму Параскевію і дві сестри Марію і Анну. До Америки прибув в 1952 р., був активним членом Осередку СУМА та спортового товариства „СТРІЛА" в Трентоні, Н. Дж. — Похорон відбувся 25. січня 1955 з церкви св. Йосафата в Трентоні.

Вічна Йому Память!

НЕСТОР СКОРОДІЙ — Батько
та Осередок СУМА ім. полк. Е. Коновальця
в Трентоні, Н. Дж.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо сердечну подяку всім нашим Друзям, Товаришам з театру та Знайомим за те, що так щиро підтримали нас у нашому великому горю. Ми безмірно вдячні їм за поміч і розраду у найважчі дні нашого життя, — у дні смерти нашого найдорожчого синочка — ЮРЧИКА.

Хай Господь заплатить їм за їхнє добре серце, — а ми лишимося назавжди їм вдячні.

Горем прибиті:
Володислав і Марія КЛЕХНІВСЬКІ,
з донечкою Наталкою.

ТАРЗАН, ч. 3402. Прив'язаний і засуджений

Мовчанка ставалася нестерпною, коли невдаха Герріґен, із спітнілим обличчям, почав застосовувати свій еліксир до Магмудової рани.

Тим часом Тарзан пильно прислухався внизу. Гульня закінчилася . . . „лікування" почалося . . . І він знав, що напевно Герріґенові не вдасться.

Смерть під тортурами була приготована для Герріґена й нього. Зібравши сили, він уживив кожну унцію своїх могутніх м'язів, щоб розірвати шнури.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1954 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано відділи У. Н. Союзу, означені ось такими черговими числами з осідками в ось таких місцевинах, стейтах і провінціях: ч. 4 в Джерзі Сіті, Н. Дж., — ч. 391 в Ню Йорку, Н. Й. — та ч. 470 в Торонто-Лонґ Бренч, Онт., Канада. Членам тих відділів видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 8. Булат Іван, Ірина; Комар Василь, Серединська Ірина.
В. 14. Стецина Олекса, Павло, Анна.
В. 20. Темник Володимир.
В. 25. Озоровський Іван.
В. 27. Мисько Андрій.
В. 36. Шевчук Анна.
В. 83. Карбівник Іван Р., Анна.
В. 94. Гамера Анастасія, Киба Василь, Анна; Лопчинський Здіслав, Олена.
В. 102. Тимчишин Михайло.
В. 107. Кржановський Іван.
В. 113. Шафрон Яким Й.
В. 114. Вушний Варвара.
В. 125. Дмитраш Ґладис.
В. 127. Маковська Валентина, Пришляк Теодосій.
В. 133. Андрейчин Анна.
В. 140. Панкевич Марія.
В. 146. Хомяк Катерина.
В. 153. Гаврилюк Петро, Ґертруда; Довгополий Захар, Наболотний Петро, Свищ Олександер, Сущук Адам, Шарко Ярослав.
В. 155. Бадяк Віолета.
В. 156. Ровлик Василь К.
В. 158. Левицька Зинаїда.
В. 173. Гінсьорська Анна.
В. 189. Д-р Лотоцький Євген, Омелян Марія Є., Флоренція.
В. 191. Ґінґеревська Марія Є., Дмитерко Лука, Пиняга Петро, Склярик Карло.
В. 194. Салдан Михайло, Толочний Іван.
В. 204. Кіпибіда Петро Й., Морґан Катерина Б., Новак Іван Ц.
В. 217. Дмитрів Василь, Парасцюк Михайло, Снігур Михайло, Стефанія; Шевчук Василь.
В. 219. Ландяк Анна.
В. 221. Бакун Ярослав.
В. 226. Тимкович Марія.
В. 233. Зубаль Степан, Марія.
В. 240. Маречко Іван, Стригун Катерина.
В. 245. Дешулик Микита.
В. 256. Демидович Микола, Олена, Ольга; Калорумакіс Анна, Марковська Анна, Махно Василь, Стела; Недошитко Ольга С., Павликовська Іванна, Семащук Ольга, Стахів Григорій, Анна.
В. 260. Рижевська Марія.
В. 266. Кріль Юстина, Лаба Ольга, Поттер Анна.
В. 271. Гуцул Іван, Михалко Юрій В.
В. 323. Гусар Микола.
В. 328. Єзерський Зиновій, Ірина.
В. 336. Вейкалович Ільза, Волошин Михайло, Катерина; Добромильський Василь, Махлай Петро.
В. 343. Войчук-Попович Ольга, Капітан Олена.
В. 345. о. Віляк Степан.
В. 350. Кубич Розалія.
В. 355. Гец Марія.
В. 361. Борута Микола, Винник Іван, Ганущак Стефанія, Захарчук Василь, Левків Степан, Стела С.; Маринович Роман В., Новосільський Ілярій, Олешко Олекса, Ярема Степан. Й.
В. 370. Стиранка Михайло, Марія.
В. 373. Парк Григорій.
В. 375. Швед Марія.
В. 379. Головачук Петро, Джус Анна, Запухляк Йосип, Яворський Михайло.
В. 385. Дудар Мирослава.
В. 388. Сьома Дмитро, Павлина.
В. 395. Ґловяк Зиновій М., Яворський Роман.
В. 414. Мазур Юрій, Анна.
В. 423. Цімура Ярослав Г.
В. 432. Стечак Михайло.
В. 437 Куціль Роман.
В. 439. Сениця Євген.
В. 464. Шупляк Анна, Еліза.
В. 473. Брикович Омелян, Горбатюк Дмитро.
В. 478. Глібчук Іван.
В. 481. Копко Петро.
В. 489. Цветко Марія.
В. 498. Кіх Василь.
В. 499. Бабак Анна, Вербянська Софія, Горин Іван, Двояк Катерина, Півчук Петро, Шкрумеляк Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Нестер Стелла.
В. 9. Бачинська Юлія.
В. 25. Леуш Степан, Анна.
В. 81. Бриль Іван Й.*
В. 85. Ліман Тереса.
В. 94. о. Биковець Олександер, Валентина; Бізик Григорій, Вірстюк Юліян, Стефанія; Івасюк Володимир, Квятковський Денис, Коле Євстахій,* Перчик Іван, Анна; Прихитко Катерина 2, Рудий Юрій Г.,* Сушинська Євгенія П., Розалія Л.; Федишин Іван, Софія.
В. 162. Маґас Катерина.
В. 170. Нечипор Іван, Варвара.
В. 173. Мітчел Марія А.
В. 184. Маркус Клавдія, Сливка Григорій, Ольга.
В. 189. Процик Володимир.
В. 200. Смит Розалія.
В. 219. Ходачок Нестор.
В. 239. Ухнит Василь.*
В. 271. Романчак-Кнап Юлія.
В. 341. Сірко Михайло.*
В. 344. Микитюк Юлія.
В. 361. Боднар Михайло, Колосій Іван.
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 371. Підгірний Микола, Полд Анна.
В. 402. Мелек Федір Т.,* Марія І.
В. 430. Станько Петро, Марія.
В. 432. Масний Микола 2,* Собчак Павло 2.*
В. 445. Савлик Юрій,* Сивак Микола, Татарчук Митчел,* Олена.
В. 457. Спільниченко Аля.
В. 464. Прушинський Костянтин.
В. 476. Качуба Іванна.
В. 485. Пурий Роман.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Будний Олекса.
В. 64. Дятелович Раїса 2.
В. 76. Ванасевич Михайло, Олена.
В. 106. Стадник Степан.
В. 116. Чорний Дмитро, Юстина.
В. 133. Миськів Михайло.*
В. 158. Курій Марія, Фалендиш Катерина.
В. 178. Олексюк Йосип.
В. 187. Малішевський Михайло.
В. 200. Топорницька Марія.
В. 226. Орищин Олена.
В. 240. Раковський Ярема, Ярослав, Неоніля; Шпирка Петро, Ірина.
В. 252. Дзікович Леонід, Емілія.
В. 260. Шутович Михайло, Марія.
В. 266. Семеґен Ольга.
В. 277. Тара Микола.
В. 286. Кусень Володимир, Моряк Степан, Садовська Віра, Свіней Тома Ф.,* Урбан Ірина.
В. 287. Витвицький Іван,* Олена; Григорчук Петро,* Розалія; Ґербунка Леонтій, Ґільстрап Марія, Демкович Микола, Катерина; Лущ Анна, Новак Микола, Марія; Павшак Іван, Павло,* Петро,* Сильвестер, Марія; Піпчик Елмер,* Омелян,* Марія; Процик Іван, Анна; Сидор Михайло,* Степан І.;* Циран Едвард,* Євстахій, Іван;* Чепіль Михайло,* Черепаха Василь, Шілліці Анна.
В. 292. Дуткевич Мирослав, Марія.
В. 301. Масловський Адолф О., Оксана.
В. 341. Масний Микола 2,* Осипа.
В. 361. Наум Василь.
В. 367. Кісиличник Михайло, Меланія.
В. 379. Семків Зиновій.
В. 395. Сторовський Іван.
В. 399. Красник Іван.
В. 423. Корнієнко Анна, Маланчук Степан, Матковський Осип, Євдокія; Мусій Євген, Смолинський Лев, Іванна; Тимцюрак Володимир.
В. 429. Русцин Єлисавета.
В. 432. Прушинський Костянтин.
В. 472. Біянська Ірина.
В. 486. Д-р Сороковський Юрій В.
В. 498. Чайківська Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 76. Гнатко Іван.
В. 94. Костюк Григорій, Федишин Іван 2, Софія 2.
В. 171. Левицька Юстина.
В. 189. Івахів Славомира.
В. 292. Д-р Задурович Августин.
В. 313. Рід Василь П.*
В. 364. Михайленко Катерина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Тучапський Григорій, Анастасія.
В. 20. Крупка Михайло.
В. 33. Остоїч Юрій.*
В. 40. Маєрська Анна, Тех Теодора.
В. 42. Левко Василь, Бронислава.
В. 48. Лучетті Доротея.
В. 56. Ковач Іван Н.,* Катерина.
В. 57. Пилипенко Григорій.
В. 94. Іванюк Василь, Катерина; Ковальчук Катерина, Липецький Любомир А.,* Роман;* Ославський Степан, Олександра; Старик Анна, Стопчій Іван,* Стелла; Татарин Микола, Филипів Павло.
В. 98. Метрик Анна.
В. 102. Диба Степан, Мриц Анна.
В. 105. Гоцинець Іван.
В. 106. Стросник Максим.
В. 115. Глинський Іван, Віра.
В. 127. Піщак Ярослав.
В. 147. Кітура Параскева.
В. 150. Біляк Олександер.
В. 155. Рекуляк Володимир, Ґізела.
В. 156. Назаревич Остап Л., Ірина.
В. 178. Струса Лілея Р.
В. 189. Залінський Мирон.*
В. 204. Мазурчак Іван,* Іванна; Недошитко Марія.
В. 211. Рудак Андрій.
В. 219. Тріщук Варвара.
В. 221. Сірий Михайло, Марта; Стецишин Ірина.
В. 230. Будурович Василь, Єлисавета.
В. 239. Анкелевич Франко, Кучерявенко Іван, Лідія.
В. 240. Бабяк Василь.
В. 270. Василюк Іванна.
В. 312. Співак Анна.
В. 317. Щербаневич Іван.
В. 319. Клап Іван.*
В. 324. Юримас Андрій.*
В. 361. Васько Михайло, Марусин Іванна, Поритко Єлисавета, Тащук Іван.
В. 365. Бойчак Михайло,* Горват Текля.
В. 371. Рицар Олександер, Наталія.
В. 377. Попільчак Іван 2.*
В. 379. Горбовий Степан, Софія.
В. 383. Торак Йосип Л.*
В. 399. Рибій Йосип.*
В. 414. Копилець Степан,* Аліція.
В. 427. Кочкубей Віктор.*
В. 429. Містишин Михайло,* Долорес Е.
В. 430. Кушнір Андрій, Ірина; Мірчук Петро, Анісія; Петрів Марія, Ярош Ірина.
В. 433. Олесницький Роман.
В. 435. Мусякевич Йосип.*
В. 437. Бросинка Михайло.
В. 439. Гірний Володимир,* Радомський Володимир,* Катерина.
В. 443. Литвин Микола.
В. 457. Копачинський Костятин, Мантика Володимир, Нешта Митрофан, Узуно Олександра, Чемеринський Володимир.
В. 458. Дума Андрій,* Світальський Тома, Сіянчук Дмитро.*
В. 461. Мілляр Марія, Чоловський Роман, Тетяна.
В. 465. Білущак Данило,*Чубей Анна, Яник Марія, Розалія.
В. 473. Андрусяк Микола, Балущак Мирослав,* Баран Тарас, Гірняк Степан,* Кобринський Лев, Лічнер Йосип.*
В. 474. Крутиголова Володимир.
В. 494. Волянська Оксана.
В. 497. Біляр Василь.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 4. Ґербунка Леонтій, Демкович Микола, Катерина; Кусень Володимир, Моряк Степан, Новак Микола, Марія; Павшак Іван, Павло,* Петро,* Сильвестер, Марія; Піпчик Елмер,* Омелян,* Марія; Процик Іван, Анна; Садовська Віра, Урбан Ірина, Черепаха Василь.
В. 69. Дорожинська Наталія, Топорницька Марія.
В. 91. Матвієнко Яків.
В. 94. Дуткевич Мирослав, Марія; Скорупа Мирон, Текля.
В. 106. Красник Іван, Мартинців Володимир.
В. 150. Стадник Степан.
В. 171. Куфта Йосип.*
В. 189. Бріскі Доротея А., Филипів Євген.
В. 194. Кисиличник Михайло, Меланія.
В. 217. Приймак Володимир, Смеречинська Анастасія.
В. 219. Миськів Михайло.*
В. 221. Дзікович Леонід, Емілія; Маланчук Степан, Матковський Осип, Євдокія.
В. 240. Василишин Антонина.
В. 254. Дівчур Андрій, Марія.
В. 257. Д-р Сороковський Юрій В.
В. 292. Казієвич Лев, Орищин Олена.
В. 293. Олексюк Йосип.
В. 319. Малішевський Михайло.
В. 361. Мизак Володимир, Параскева.
В. 362. Чорний Дмитро, Юстина.
В. 364. Шутович Михайло, Марія.
В. 379. Мусій Євген.
В. 391. Вдовяк Степан,* Витвицький Іван,* Олена; Григорчук Павло,* Петро,* Розалія; Ґільстрап Марія, Дзвінка Євстахій, Луцків Семен, Лущ Анна, Ройовський Андрій, Сидор Михайло, Степан І.,* Циран Едвард,* Євстахій, Іван;* Чепіль Михайло, Шілліці Анна.
В. 395. Свіній Тома Ф.*
В. 432. Масний Микола 2.*
В. 445. Тиктор Іван.*
В. 457. Вородайко Любомир, Ірина.
В. 460. Чайківська Анна.
В. 464. Прушинський Костятин.
В. 470. Дмитраш Володимир,* Михайло,* Анастазія, Стефанія; Леник Іван 2,* Іван 2, Євдокія, Ярослава.
В. 484. Семеґен Ольга, Тарнавський Іван, Анастасія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 44. Фалат Єлисавета.
В. 69. Осецький Михайло.*
В. 76. Іваненко Григорій, Стойко Іван,* Тенитовський Микола.
В. 91. Вознічак Розалія.
В. 94. Федишин Іван, Софія.
В. 95. Морикін Юрій.*
В. 99. Бонк Анна, Сенюк Олекса.*
В. 103. Шупіна Ольга.
В. 106. Чергава Ірина Е.
В. 109. Степко Йосип.*
В. 143. Коваль Іван,* Савран Микола.*
В. 164. Глинянська Марія.
В. 172. Докторук Іван.
В. 184. Маркус Клавдія.
В. 189. Бріскі Андрій,* Михайло.*
В. 195. Михальчик Павло.*
В. 204. Весоловський Володимир Б.,* Стрілець Анна.
В. 218. Бонцик Магдалина.
В. 221. Николишин Микола,* Анна.
В. 223. Коцак Микола,* Теті Христина.
В. 239. Чандлер Давид.*
В. 247. Босак Олена.
В. 252. Хомин Володимир.*
В. 259. Браннан Василь Ц. мол.,* Марія.
В. 286. Вуґель Параскева.
В. 301. Ганза Василь.
В. 319. Марковський Генрих.*
В 323. Яремко Василь.*
В. 338. Вачинський Іван.*
В. 361. Бала Анна, Березовський Вінкент Я.
В. 363. Шредль Іванна (Геновефа).
В. 437. Гнойовий Федір.
В. 445. Пітковяч Стелла, Татарчук Мітчел,* Олена.
В. 457. Копач Володимир, Ірина.
В. 465. Гнида Богдан.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 93. Тітик Петро.
В. 109. Волошин Петро.
В. 364. Воянський Петро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 143. Левонюк Олександер,* Олена.
В. 167. Скотинський Микола.
В. 170. Лазорко Єва.
В. 178. Хомяк Анна.
В. 204. Морґан Катерина.
В. 238. Прухницька Марія.
В. 361. Бич Марта, Савицький Іван.*
В. 371. Даннер Іван.*
В. 387. Ліцовський Петро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 20. Сенайко Дмитро.
В. 37. Редзиняк Юстина.
В. 42. Федорів Іван.*
В. 45. Ґаламаґа Павлина.
В. 52. Ваврушин Едвард П.*
В. 57. Сташко Іван.*
В. 84. Ґайда Катерина, Медвідь Анна.
В. 91. Вишатицька Стелла, Єдинак Анна, Мудрик Ольга, Піндрог Маргарита, Полупчик Марія.
В. 106. Шаран Марія.
В. 112. Бень Катерина.
В. 127. Кіналь Михайло.*
В. 143. Когут Юлія, Корбило Іван.
В. 147. Фариняк Григорій мол.*
В. 152. Шумейко Данило.*
В. 165. Білан Лев,* Бобак Олена, Ковалисько Михайло,* Смртка Олена, Танасічук Анна, Чорна Михайлина, Юркевич Софія.
В. 167. Білан Михайло.*
В. 182. Лесько Марія.
В. 183. Кінащук Микола.*
В. 200. Костишин Катерина.
В. 211. Дзера Анна, Наконечна Катерина.
В. 233. Стрікер Катерина.
В. 247. Косовський Михайло.*
В. 281. Марш Стефанія.
В. 284. Василюка Марія, Маґац Стефанія, Ниций Карло.*
В. 292. Кривий Андрій, Лисяк Єлисавета.
В. 301. Мідзяк Василь,* Григорій.*
В. 308. Гансен Анна.
В. 320. Мармаш Володимир,* Йосип.
В. 361. Савицький Гарасим, Дмитро; Савула Андрій, Шумейко Антін.*
В. 363. Ґаминяк Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 9. Гевчук Катерина.
В. 20. Сосновський Михайло, Яніцький Йосип.
В. 30. Онищак Федір.
В. 33. Грицкевич Єва..
В. 38. Фалат Онуфрій.
В. 50. Возняк Євфрозина, Зазуля Онуфрій, Каршин Володимир.
В. 91. Олійник Марія.
В. 94. Сторжинський Павло.
В. 106. Жолубак Марія.
В. 125. Білянська Марія.
В. 130. Д-р Борак Андрій.
В. 140. Лисяк Іван.*
В. 142. Вілінський Гаврило.
В. 151. Малиновський Петро.*
В. 156. Парасюк Михайло 2.
В. 158. Стегницький Теофіл.
В. 175. Ярема Катерина.
В. 194. Клапіщак Юрій.
В. 204. Д-р Борак Андрій.*
Б. 230. Стех Анна.
В. 275. Костів Василь.
В. 276. Поливка Юрій.*
В. 281. Курило Олекса.
В. 289. Рушник Іван.*
В. 290. Вілбур Марія.
В. 299. Семків Василь.*
В. 303. Королевят Катерина, Хлеба Марія.
В. 306. Парадовська Ксеня.
В. 321. Лев Агафія.
В. 325. Федик Петро.*
В. 332. Бриґіда Анастасія.
В. 347. Лабяк Євдокія.
В. 361. Садова Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1954 р. було в УНСоюзі повнолітніх членів	49,589
В місяці грудні 1954 р. прийнято нових	138
В місяці грудні 1954 р. прийнято наново	69
В місяці грудні 1954 р. прийнято з переступ. листами	86
В місяці грудні 1954 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	11
В місяці грудні 1954 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,893
В місяці грудні 1954 р. суспендовано	114
В місяці грудні 1954 р. відійшли з переступ. листами	97
В місяці грудні 1954 р. відійшли до інших кляс обезп.	9
В місяці грудні 1954 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці грудні 1954 р. відійшли зо зворотом у готівці	49
В місяці грудні 1954 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці грудні 1954 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	12
В місяці грудні 1954 р. відійшли на виплачене обезпеч.	50
В місяці грудні 1954 померли	38
Разом	372
З кінцем місяця грудня 1954 р. в УНСоюзі було дорослих членів	49,521

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	4
В клясі 1 на $ 500	57
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	126
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	413
В клясі 2-1000 на $1000	269
В клясі 2-1500 на $1500	5
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,262
В клясі 3-1000 на $1000	4,822
В клясі 3-1500 на $1500	64
В клясі 3-2000 на $2000	52
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $500	4,664
В клясі 4-1000 на $1000	2,375
В клясі 4-1500 на $1500	55
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	10
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	127
В клясі 5- 500 на $ 500	2,886
В клясі 5- 750 на $ 750	403
В клясі 5-1000 на $1000	6,332
В клясі 5-1500 на $1500	157
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,853
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,337
В клясі 6-1500 на $1500	42
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	53

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21-500 на $ 500	2,198
В клясі 21-1000 на $1000	801
В клясі 21-1500 на $1500	15
В клясі 21-2000 на $2000	12
В клясі 21-2500 на $2500	4
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	1
В клясі 21-5000 на $5000	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,480
В клясі 22-1000 на $1000	2,026
В клясі 22-1500 на $1500	3
В клясі 22-2000 на $2000	44
В клясі 22-2500 на $2500	6
В клясі 22-3000 на $3000	8
В клясі 22-3500 на $3500	5
В клясі 22-4000 на $4000	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	154
В клясі 23-1000 на $1000	77
В клясі 23-1500 на $1500	4
В клясі 23-2000 на $2000	10
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,305
В клясі 24-1000 на $1000	1,383
В клясі 24-1500 на $1500	23
В клясі 24-2000 на $2000	33
В клясі 24-2500 на $2500	8
В клясі 24-3000 на $3000	7
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	184
В клясі 25-1000 на $1000	134
В клясі 25-1500 на $1500	4
В клясі 25-2000 на $2000	10
В клясі 25-2500 на $2500	2
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	5
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,521

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 8. Булат Анна, Ярослава.
В. 14. Стецина Юрій П.
В. 38. Пінчак Іванна.
В. 42. Головачук Іванна А., Марущак Василь І., Мунн Яким Г.
В. 75. Здан Зузанна М.
В. 81. Пайне Володимир Г. мол.
В. 83. Бабяк Альфред, Кончак Петро Ст.
В. 102. Тимчишин Богдан, Тарас, Юрій; Шакалюк Марта, Олександра, Петро В.
В. 105. Кузьма Анна С.
В. 107. Ваншула Надія В., Касіянчук Андрій Й., Пелешко Анна, Пилипчак Анна Ю.
В. 114. Бушний Володимир, Олег, Ольга; Гошко Марія.
В. 120. Рефт Іван А.
В. 127. Ткачук Аля Р.
В. 130. Крайник Олег М.
В. 142. Ярем Петро Р.
В. 149. Ґаґат Йосип П., Криницький Борис, Олександер мол.
В. 153. Гаврилюк Степан, Клос Адріян І., Одежинська Мирослава А., Сущук Володимир.
В. 161. Ільчишин Євгенія.
В. 163. Білинська Варвара.
В. 165. Бобак Давид М.
В. 170. Коваль Степан Гр.
В. 173. Щирба Євстахій Г.
В. 189. Дубіль Софія, Ярослав М.
В. 191. Роман Ірина О.
В. 200. Маркс Федір Г.
В. 204. Кушнір Карен М.
В. 206. Гук Мирослав П.
В. 218. Мельник Михайло Р.
В. 219. Ландяк Єлисавета, Марія А., Юрій.
В. 221. Коцелко Юлія М., Попіль Анна М., Турула Дарія, Петро, Теодора.
В. 222. Кошницький Григорій І.
В. 230. Волошин Іванна М., Муха Яковлина, Панкевич Марія А., Сенчишак Оксана Л.
В. 233. Грищенко Анна М., Задорожний Михайло І., Любинецький Михайло Л.
В. 234. Штабалюк Марія.
В. 238. Ярош Роберт П.
В. 240. Зварич Ірина, Столяр Ірина, Стригун Ігор, Оксана.
В. 256. Бабій Анна, Роман; Демидович Микола мол., Довбуш Лілея А., Калорумакіс Іван, Іванна; Копистянська Теодосія, Кулецький Роберт Гр., Шарон А., Марковський Володимир Б., Ярослав; Махно Анастазія, Недошитко Варвара А., Василь мол.; Павликовська Катерина П., Русин Давид А., Стахів Аллан Г.
В. 266. Білинський Ігор Ст.
В. 277. Чубан Олеся Н.
В. 287. Максимчук Павлина І.
В. 290. Вісневська Карен Ш.
В. 292. Джуль Андрій І., Мазуркевич Роберт П.
В. 310. Годій Маріян.
В. 312. Шарик Іванна.
В. 324. Мельник Йосип Г.
В. 325. Флис Іван А.
В. 336. Волошин Стефанія.
В. 338. Прох Давид Р.
В. 348. Васюта Надія, Ярослава.
В. 350. Лема Михайло В.
В. 355. Добош Іван П.
В. 361. Стасюк Марія І.
В. 362. Хома Іван П. мол.
В. 364. Белл Роберт П. мол.
В. 367. Кущак Марія.
В. 375. Терлецький Тома Й.
В. 379. Гриневич Анна, Степан; Демчук Роман Є.
В. 380. Путас Меланія І.
В. 414. Мазур Михайло, Надія; Мельник Ірина.
В. 418. Байрак Андрій, Мельник Тетяна.
В. 423. Варабаш Ґері Т., Петруся А.
В. 428. Воляк Петро.
В. 432. Ґловацька Ірина, Зубик Надія М., Луців Марта, Повх Тарас, Руденський Ігор В., Стасів Надія М., Трутяк Мирослав Ст.
В. 436. Заброварна Богданна, Ярослава.
В. 437. Мотика Лідія Т., Сімоні Зенон В., Зірка Л., Оксана Н., Олександра Н.
В. 439. Гаврищишин Ірина, Єлаха Мейт.
В. 445. Гнатів Марта Г., Столяр Іван Й.
В. 446. Радик Ярослав.
В. 451. Дацків Анна.
В. 482. Симоско Роберт Ст.
В. 484. Дибач Ольга М., Пронів Розалія П., Рабарський Богдан, Тесак Володимир С., Фалинський Юрій А.
В. 489. Зирук Анна.
В. 499. Загурська Антонина, Зинаїда, Ніна; Шкрумеляк Іван, Марія, Микола, Михайло мол.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Бачинський Володимир, Леонард, Михайло, Розалія.
В. 14. Маґаляс Марія Хр.
В. 94. Вірстюк Ірина, Юрій; Івасюк Роза-Марія.
В. 170. Нечипор Марія.
В. 219. Годочок Степан.
В. 402. Мелек Лідія М., Яким Фр.
В. 423. Різник Іванна 2.
В. 430. Станько Орися.
В. 445. Сивак Ярослав Р.
В. 497. Морґардт Ірина С.
В. 498. Татарнюк Мирослав.
В. 499. Сакалош Маріянна, Оксана.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 76. Ванасевич Анна О.
В. 133. Миськів Дарія А., Іван М., Іванна А., Михайло Ст.
В. 158. Курій Єва Хр.
В. 200. Топорницький Йосип, Степан.
В. 226. Орищин Борис, Любомир.
В. 260. Шутович Галина, Ольга, Ярослав.
В. 266. Семеґен Богдан О., Дарія В.
В. 292. Дуткевич Григорій М., Ярослав.
В. 301. Маславський Олег В.
В. 423. Смолинський Лариса, Лідія, Оксана, Ярослав.
В. 437. Темечко Марія.
В. 472. Біянська Христина А.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 94. Кавецька Христина.
В. 204. Конець Ярослав Д.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 20. Крупка Богдан Я.
В. 40. Буш Петро мол., Шірлей А.; Ціглер Анастасія А.
В. 42. Левко Богдан, Маріян, Станислав.
В. 91. Циман Анна, Іванна, Марія, Софія.
В. 94. Гульчевська Стефанія, Ковальчук Анна, Прихитко Микола Г.
В. 115. Глинська Марія.
В. 155. Рекуляк Зенон.
В. 156. Назаревич Іван В., Ігор Т., Лев О.
В. 204. Мазурчак Володимир, Євгенія, Йосип; Матушевський Ервин, Іван; Недошитко Ірина.
В. 221. Шкварок Роман В.
В. 230. Будурович Марія.
В. 252. Дідух Лінна Д.
В. 299. Гливка Марія І.
В. 312. Співак Надія Е., Тарас В.
В. 356. Воробець Іван С., Мирон Б., Роман; Пенні Іванна.
В. 361. Киріянчук Марія, Нич Катерина, Поритко Богдан Є.
В. 376. Гривко Ольга, Степан.
В. 384. Зорій Стефанія.
В. 388. Тютюнник Петро.
В. 414. Грабовська Лідія О., Копилець Іванна.
В. 430. Ярош Богдан.
В. 433. Олесницький Марко І.
В. 445. Роґатин Лев І., Тарас В.
В. 457. Мантика Софія, Палаташ Єлисавета, Половчак Марія, Чемеринський Роман, Юрій; Яворський Богдан.
В. 469. Коломиєць С. Денис.
В. 473. Лилик Богдан В.
В. 474. Вурій Любомира.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 69. Топорницький Йосип, Степан.
В. 94. Дуткевич Григорій М., Ярослав.
В. 217. Приймак Богдан.
В. 219. Миськів Дарія А., Іван М., Іванна А., Михайло Ст.
В. 292. Казієвич Богдан Л., Ігор І.; Орищин Борис, Любомир.
В. 364. Шутович Галина, Ольга, Ярослав.
В. 457. Бородайко Іванна.
В. 470. Борсук Ольга, Стефанія Є.; Дмитраш Едвард 2, Петро А.; Леник Зиновій Р., Роман 2, Ярослава 2; Осмок Роман І., Чвалюк Ольга М.
В. 484. Семеґен Богдан О., Дарія В.; Тарнавський Володимир П., Люба М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

В. 8. Комар Василь.
В. 127. Згибай Валентина.
В. 140. Маркевич Марія.
В. 155. Бодяк Володимира.
В. 191. Склярик Карло.
В. 271. Михалко Юрій В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 9. Старовецький Богдан.
В. 402. Парій Філліс М., Яким В.
В. 464. Хомняк Павло.
В. 481. Копко Петро 2.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В 34. Матюх Мирон М.
В. 45. Насевич Михайло.
В. 59. Бойко Василь Ф.
В. 76. Хрімівський Микола.
В. 164. Петак Анна.
В. 167. Вілан Олександра Л., Гавриляк Варвара А.
В. 204. Готра Теодора, Чорноокий Василь 2.
В. 239. Мілько Дамян.
В. 266. Папура Богдан.
В. 277. Кеатінґ Едмунд мол., Процик Іван 2.
В. 281. Мороз Михайло 2.
В. 295. Галамай Софія.
В. 330. Очар Данило Р.
В. 361. Малетич Анна 3, Наталія 3.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 97. Сосонка Володимир.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 8. Мороз Люба.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1954 р. було в УНС дітей членів	20,878
В місяці грудні 1954 р. прийнято нових	155
В місяці грудні 1954 р. прийнято наново	24
В місяці грудні 1954 р. прийнято з перест. листами	24
В місяці грудні 1954 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	2
Разом	21,083
В місяці грудні 1954 р. суспендовано	57
В місяці грудні 1954 р. відійшли з переступ. листами	33
В місяці грудні 1954 р. відійшли до старших чл. УНС	6
В місяці грудні 1954 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	2
В місяці грудні 1954 р. відійшли зі звортом у готівці	6
В місяці грудні 1954 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	25
В місяці грудні 1954 р. відійшли на безплатне продвж.	1
В місяці грудні 1954 померли	1
Разом	131
З кінцем місяця грудня 1954 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	20,952

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,008
В клясі 2-ій на $ 400	677
В клясі 3-ій на $ 100	1,833
В клясі 4P на $ 250	180
В клясі 4P на $ 500	4,004
В клясі 4P на $1000	1,878
В клясі 5E на $ 250	297
В клясі 5E на $ 500	4,864
В клясі 5E на $1000	1,778
В клясі 6C на $ 500	1,170
В клясі 6C на $1000	677

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	150
E20 на $1000	89
E20 на $2000	1
E18 на $ 500	61
E18 на $1000	70
E18 на $2000	3
E18 на $3000	1
E65 на $ 500	1
E65 на $1000	—
P20 на $ 500	106
P20 на $1000	93
P20 на $2000	1
P65 на $ 500	8
P65 на $1000	2
Разом	20,952

З кінцем місяця грудня 1954 р. в УНСоюзі було всіх забезпечених	70,473

У В А Г А,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за грудень 1954 р. суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж грудня 1954 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1954 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	222.13	183*	396.02
2	228.66	184	256.45
3	223.92	185	64.20
4	33.55	186	54.70
5	512.89	187	93.64
6.	101.57	188	25.25
7	238.92	189*	988.92
8	340.32	190	39.11
9	199.14	191	301.41
10	78.47	192	293.68
11	201.35	193	39.43
13	434.33	194*	721.18
14	461.04	195	29.43
15	48.70	196	54.93
16	69.97	197	24.91
17	63.60	198	15.35
18	62.94	199	59.08
20	573.90	200	528.15
21	151.75	201	39.49
22	66.15	202	36.87
23	144.86	204	1,709.74
24	98.80	205	62.62
25	577.79	206	582.96
26	27.17	207	67.44
27	441.73	208	28.27
28	127.82	209	40.35
29	200.41	210	417.83
30	96.83	211	245.01
31	107.21	212	79.01
32	27.96	213	250.36
33	225.61	215	114.13
34	12.79	216	52.90
36	246.36	217	865.84
37	242.22	218	305.15
38	346.23	219	706.52
39	850.30	220	348.06
40	58.20	221*	5,483.39
41	31.73	222	56.08
42	357.09	223	320.77
43	54.69	224	51.64
44	108.61	225	8.39
45	479.81	226	98.48
46	103.44	227	31.71
47	132.99	228	64.52
48	62.35	229	122.29
49	214.99	230	696.59
51	93.61	231	12.39
52	269.60	232	73.16
53	215.10	233	281.95
54	221.38	234	346.38
55	155.64	235	142.35
56	165.46	236	231.59
57	299.34	237	286.65
59	575.76	238	850.70
60	59.38	239	275.97
61*	259.49	240	724.22
62	68.46	241	153.97
63	544.76	242	245.60
64	327.37	243	59.52
65	236.33	244	28.07
66	69.86	245	190.90
67	201.38	246	91.46
69	183.38	247	247.80
70	447.30	248	126.23
71	66.84	249	34.95
72	65.23	250	6.90
73*	128.63	251*	321.12
74*	169.58	252*	910.54
75	421.38	253	330.93
76	545.84	254	299.13
77	49.08	255	39.65
78	78.43	256	157.36
79	18.66	257*	139.90
80	138.97	258	38.54
81	204.41	259	292.51
83	363.82	260*	24.46
84	81.23	261	53.87
85	248.54	262	92.31
86	158.54	263	37.88
87	145.83	264	49.75
89	54.18	265	100.94
90	215.05	266	527.43
91	296.38	267	137.83
92*	15.34	268	150.12
93	256.95	269	20.84
94	1,931.26	270	360.70
95	94.96	271	208.01
96	357.03	272	208.88
97	138.47	273	37.91
98	119.55	274	370.52
99	175.03	275	119.46
100	186.16	276	399.82
101	31.74	277	1,063.59
102	992.80	278	34.25
103	110.42	279	33.73
104	195.82	280	184.68
105	423.98	281	279.72
106	1,004.74	282	44.94
107	150.41	283	220.87
108	173.53	284	242.09
109	174.02	285*	38.57
111	67.85	286	337.72
113	105.69	287	520.80
114*	243.82	288	243.68
115	156.78	289	179.12
116	193.72	290	158.28
117	210.61	291	611.90
118	119.89	292	1,252.02
119	96.59	293	296.47
120	401.24	294	29.02
121	320.30	295	410.65
122	71.58	296	334.41
123	194.94	297	23.35
124	148.18	298	130.25
125	422.51	299	117.53
126	100.68	300	121.54
127	970.91	301	370.92
128	117.70	302	35.85
129	38.25	303	76.40
130	848.19	304	539.17
132	129.91	305	355.92
133	230.01	306	73.08
134	163.46	307	135.30
135	37.52	308	180.00
137	236.86	309	45.39
138	87.22	310	88.89
139	94.62	311	33.92
140	184.79	313	32.80
141*	172.07	314	10.93
142	297.71	315	30.98
143	252.91	316	1,042.85
144	115.70	317	183.10
145	174.84	318	121.48
146	149.19	319*	307.11
147	1,419.99	320	311.69
148	72.85	321	149.10
149	112.89	322	95.23
150	204.42	323	181.72
151	170.05	324	318.53
152	114.34	325	545.83
153	53.49	326	101.08
154	38.85	327	322.81
155	824.53	328	93.86
156	419.68	330	247.51
157*	25.90	331	144.09
158	406.88	332	50.54
159	71.41	333	122.89
160	132.38	334	456.28
161	673.88	335*	438.06
162	81.04	336	518.64
163	455.01	337	126.90
164*	352.13	338	243.18
165*	168.56	339	176.86
166	60.05	340	14.81
167	353.38	341*	365.78
168	307.46	342	279.42
169	33.35	343	186.83
170	436.82	344	92.74
171	383.13	345*	444.91
172	110.22	346*	11.64
173	190.55	347	296.37
175	313.10	348*	346.34
176	372.05	349	65.40
177	163.09	350	224.58
178	314.09	351	74.75
179	294.21	352	183.42
180	135.23	353	506.98
181	102.80	355	196.37
182	218.26	356*	132.90

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
357	58.82	430	594.16
358*	141.90	431	37.13
359*	92.81	432	3,658.44
361	2,533.26	433	42.17
362	154.23	434	22.68
363	136.57	435	63.82
164	733.45	436	171.73
365	52.14	437	359.31
366	38.89	438	84.32
367	1,044.68	439	241.72
368*	45.56	441	859.26
369	277.43	442*	66.92
370	426.05	443	25.20
371	417.39	445	496.92
372	304.39	446	93.74
373	126.28	447	8.27
374	109.19	448	38.00
375	399.62	449*	307.59
376	58.63	450	5.96
377*	50.16	451	108.89
379	2,026.68	453	7.25
380	92.77	454	14.15
381	26.73	455	208.00
383	453.89	456*	370.75
384	91.19	457	391.62
386	71.43	458*	109.91
387	122.54	460	130.16
388	399.15	461	147.05
389	32.32	462	7.14
390	149.67	464	161.80
391	17.89	465*	245.48
392	11.71	466	104.05
393	125.13	467	29.56
394	31.26	468*	106.72
395	57.63	469*	392.64
396	47.58	470*	38.25
397	353.16	471	180.29
398	39.58	472*	810.44
399	293.95	473*	988.08
400	77.67	474	22.54
401	31.51	476	109.36
402*	79.10	477	293.70
403	140.70	478	97.28
405	63.08	479	35.53
406	250.97	480	45.23
407	41.33	481	149.21
408*	34.18	482	178.99
409	100.59	483	168.08
410	14.74	484	323.02
411	25.74	485*	31.22
413	121.18	486	44.09
414	480.58	487	210.76
415*	41.15	488	8.69
416	6.64	489	39.54
417*	95.89	490	195.78
418*	57.49	491*	22.85
421	69.31	492	4.02
422*	87.84	497*	610.05
423*	888.51	498	139.36
424	63.68	500*	8.24
425	69.18	501	36.01
426	48.86	502	124.33
427	346.69		

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. __$115,974.53

При відділах, означених звіздкою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	18.07
3	2.42	221	3.76
28	4.21	226	.83
30	5.96	234	15.70
33	5.73	237	2.88
37	10.35	243	2.53
39	17.35	245	1.06
65	10.71	274	1.49
70	5.07	275	10.14
83	2.86	278	1.15
90	4.40	286	23.14
101	3.04	305	3.91
106	1.26	316	1.41
117	4.86	321	3.93
125	2.66	335	7.40
127	3.37	336	8.73
139	2.55	342	3.24
143	6.50	358	3.24
147	39.29	361	2.68
151	3.53	367	3.71
170	5.34	370	3.68
185	5.66	384	17.87
206	2.65	388	5.28
209	2.82	482	1.53

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 304.45
Разом з місячних вкладок від членів	$116,278.98
Відсотки від бондів	39,135.20
Відсотки від морґеджів	3,086.84
Відсотки від членських позичок	921.69
Відсотки з банків	157.33
Чинш від реальностей	3,739.12
Приходи друкарні і книгарні	26,124.74
Вкладки від членів на Захист-Сиротинець „Союзівку"	89.70
Заробок на бондах	3,097.20
Уневажнена дивіденда	5.90
З переносу федерального податку за поміч. сили	818.33
З переносу стейтового податку за помічні сили	25.51
З переносу інших фондів з мол. деп. до ст. членів	55.05
З переносу виплаченої нагороди секретарям за членів мол. деп.	4,677.82
З переносу виплаченої нагороди за нових членів мол. деп.	1,196.25
З переносу резерви за переписаних членів до інших кляс обезпеч.	345.00
Сплати морґеджів	8,651.10
Сплати бондів	174,401.33
З переносу підвищення вартости інвест. в бондах (increase by adjustment)	1,956.85
Сплати чл. позичок	3,319.68
З переносу на обниження вартости інвест. в реальностях	2,900.00
З переносу на заплату відсотків від інвестицій на реальностях в Керґонксон, Н. Й. до запомогового фонду	3,000.00

Сирітські части по бл. п.

Відділ:	
193 Наґаджина Павло	1,000.00
381 Коник Стефан	200.00

Разом $395,183.62

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
9 Гевчук Катерина	$ 1,000.00
20 Сосновський Михайло	1,000.00
30 Онищак Теодор	500.00
33 Грицкевич Ева	250.00
38 Фалат Онуфрей	1,000.00
50 Каршень Володимир	1,500.00
50 Возняк Фрозина	500.00
59 Салончак Данило	500.00
59 Максимів Іван	500.00
63 Опалка Ізидора	500.00
63 Гнатів Стефан	1,000.00
73 Лозовський Михайло	1,000.00
91 Літвін Іван	1,000.00
94 Швалер Михайло	500.00
94 Левіцький Василь	500.00
94 Стожинський Павло	500.00
102 Юник Іван	500.00
106 Жолубак Марія	500.00
125 Білянська Марія	500.00
130 Микитишин Григорій (T- 500)	500.00
130 Микитишин Григорій (W-1000)	1,000.00
130 Борак Андрій	500.00
140 Лисак Іван	1,000.00
142 Вілінський Гаврило	1,000.00
151 Маліновський Петро	1,000.00
154 Пелячевська Анна	750.00
156 Парасюк Михайло (T-1000)	1,000.00
156 Парасюк Михайло (W-500)	500.00
158 Стегніцький Теофіль	1,000.00
175 Ярема Катерина	500.00
177 Франків Анеля	500.00
181 Сулима Наталія	1,000.00
190 Великанович Стефан	1,500.00
193 Наґаджина Павло	1,000.00
194 Клапіщак Юрій	500.00
204 Борак Андрій	500.00
206 Сорокатий Павло	1,000.00
212 Кудляк Катерина	500.00
221 Капустяник Олекса	500.00
221 Барабаш Катерина	500.00
230 Стех Анна	500.00
251 Диркач Иосиф	1,000.00
275 Костів Василь	1,000.00
276 Полівка Юрій	500.00
281 Корело Олекса	500.00
289 Рушник Іван	500.00
290 Вільбур Марія	1,000.00
295 Тивончук Евстахій	1,000.00
299 Семків Василь	500.00
300 Кучма Параска	500.00
300 Брезінський Григорій	1,000.00
303 Хлєба Марія	500.00
303 Королевят Катерина	100.00
306 Парадовська Ксеня	500.00
320 Харишин Андрій	572.85
321 Лев Агафія	1,000.00
325 Федик Петро	500.00
332 Бриґіда Анастазія	500.00
347 Лабяк Евдокія	500.00
349 Гавранко Анастазія	500.00
361 Садова Марія	500.00
364 Білаш Марія	500.00
364 Михайленко Стефан	500.00
381 Коник Стефан	200.00
432 Дорош Ксеня	1,500.00
498 Касюхнич Гелина	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	4,401.47
Грошеві звороти	6,301.86
Відсотки на закуплених бондах	379.19
Дивіденда для прийнятих наново членів	9.10
Виплати на реальностях, податок, вода, паливо, світло і т. п.	1,743.66
Відписано до втрати при сплаті бондів	18.21
Обнижено вартости інвестицій в бондах	6.262.63
Перенос на обниження вартости інвестицій в реальностях	2,900.00

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ	
65 Красновський Яків	400.00
371 Романків Григорій	26.50

Інші виплати сирітського фонду:

Перенос на обниження вартости інвест. в бондах __ 36.78

Виплати з фонду резервового:

Перенос на обниження вартости інвест. в бондах __ 5.99

Виплати з фонду конвенційного:

Друк протоколу 23. головної конвенції __ 1,130.00

Виплати з народного фонду:

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет	1,000.00
Наукове Т-во ім. Шевченка в Сарсел	500.00
Перенос на обниження вартости інвест. в бондах	.82

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Направи і праці, податок і інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н.Й.	3,914.34
Перенос на заплату відсотків від інвестиції на реальностях в Керґонксон, Н. Й., до запомог. фонду	3,000.00

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ	
1 Квасньовський Іван	35.00
1 Полиняк Марта	30.00
1 Страгоцький Теодор	40.00
6 Воробель Андрій	35.00
10 Кобасяр Андрій	35.00
14 Д-р Гой Михайло	40.00
20 Кафка Анна	25.00
20 Кафка Василь	40.00
25 Олейко Володимир	25.00
29 Денис Микола	35.00
29 Москалюк Теодор	35.00
29 Парсник Марія	25.00
46 Стоякевич Григорій	35.00
59 Мушак Василь	28.00
59 Пашкевич Михайло	25.00
83 Опришко Михайло	35.00
94 Войтишин Анна	25.00
96 Василик Дмитро	50.00
99 Зінковський Микола	35.00
107 Мандзій Володимир	25.00
107 Возняк Микола	25.00
109 Андрієчко Стефан	35.00
109 Мороз Микола	35.00
109 Морис Микола мол.	25.00
110 Завальницька Юлія	25.00
112 Форналь Марія	25.00
113 Вич Стефан	35.00
113 Годчак Василь	35.00
113 Лукач Іван	35.00
119 Мушинська Михалина	25.00
123 Баран Марія	25.00
123 Кучвара Марія	25.00
123 Сербан Ясько	35.00
161 Нагребецька Павлина	25.00
161 Підуфала Анна	25.00
163 Нагірний Олекса	35.00
163 Соболь Стефан	25.00
168 Космина Софія	25.00
189 Тещук Тихон	35.00
191 Бачинська Параска	100.00
193 Донелі Тома	30.00
201 Конський Григорій	35.00
202 Громоґа Анна	25.00
211 Рейнгарт Григорій	35.00
212 Чайковська Катерина	25.00
212 Медвідь Катерина	25.00
217 Кухар Стефан	25.00
221 Буховський Володимир	35.00
221 Горбаль Василь	35.00
223 Куземко Ілія	35.00
223 Попівчак Андрій	35.00
223 Слюзар Маргарета	20.00
230 Барнич Марія	25.00
230 Хорос Елисавета	25.00
233 Мацілинська Евстахія	25.00
237 Бревусь Розалія	25.00
242 Найдук Марія	30.00
243 Співак Олекса	35.00
247 Шатинський Василь	40.00
267 Аґрест Іван	35.00
267 Каплун Марія	25.00
276 Кміть Іван	35.00
276 Роман Василь	35.00
280 Міленко Микола	35.00
280 Рубльовська Анастазія	25.00
295 Пулк Василь	40.00
296 Мизюк Михайло	35.00
303 Дуда Гелина	25.00
303 Лехман Анастазія	25.00
303 Митришак Катерина	20.00
305 Камінський Михайло	35.00
318 Нагірна Олександра	25.00
323 Ярема Петро	40.00
333 Роля Анна	25.00
335 Корнафель Іван	40.00
336 Крупа Василь	40.00
336 Постолюк Семен	100.00
339 Бродич Анна	25.00
352 Олійник Стефан	35.00
361 Флис Михайло	35.00
361 Лесик Онуфрей	100.00
361 Марусин Ярослав	35.00
361 Мицак Марія	30.00
361 Шевців Стефан	40.00
364 Стойка Иосиф	40.00
364 Сукі Стефания	30.00
369 Колтонюк Ева	25.00
369 Пиц Іван	35.00
376 Устияновська Ева	25.00
385 Олійник Іван	40.00
390 Савяк Домінія	25.00
393 Литвин Михайло	40.00
403 Клапач Юстина	25.00
405 Барняк Юлія	25.00
406 Гриненько Параска	25.00
407 Мазник Анна	25.00
407 Овсяник Параска	25.00
410 Іванюк Григорій	35.00
410 Шикітка Андрій	25.00
427 Шарик Михайло	25.00
432 Попіль Надя	25.00
439 Юськів Гелина	25.00
20 Ґаврик Фруська	25.00
78 Іздепський Іван	35.00
105 Костик Петро	40.00
140 Бащак Стефан	35.00
229 Васалінко Агнеса	25.00
271 Німець Павло	40.00
286 Шимон Стефан	75.00
287 Черепака Василь	40.00
371 Моссора Павлина	25.00
376 Береза Антін	25.00
376 Кнуста Франко	25.00
457 Литвиненко Олекс.	75.00

Інші виплати запомогового фонду:

Перенос на обниження вартости інвест. в бондах __ 46.69

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	22,793.28
Нагорода відділовим секретарям за четвертий квартал 1954 р.	20,821.78
„Свобода" за орган	5,500.00
Платня помічних сил	3,894.29
Нагорода організаторам за нових членів	1,976.50
Платня головного уряду	1,875.00
Федеральний податок за помічні сили	1,589.16
Видатки на пошту, експрес і інші виплати	1,057.64
Нагорода постійним організаторам за нових членів	1,043.25
Кошти подорожі і репрезентації	854.09
„Свобода" за праці і друки	695.00
Чинш за офіси у власнім Домі	625.00
Кошти подорожі організаторів	547.87
Винайм машин (IBM) для злаждення виказів і статистики	527.00
Стейтовий податок за помічні сили	166.66
Лікарі за нових членів	161.00
Канцелярійні прибори	145.69
Телефон	125.45
Стейти за дозволи	110.00
Головний лікар	60.00
Направи і чищення машин	46.15
Оплата за канадійські чеки і депозити	36.30
Фотографічні знимки членських аплікацій	32.94
Перенос на обниження вартости інвест. в бондах	27.85
Оголошення	25.00
Кошти правні при виплаті посмертних запомог	25.00
Спортова акція	10.00
Направи відділової печатки	4.50
Вода	3.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	255,563.51
Інвестовано в реальностях	18,346.69
Позички членам	3,737.16
Разом	$424,779.85

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем листопада 1954 р. осталася	$303,824.07
Прихід за грудень	395,183.62
Разом	$699,007.69
Розхід за грудень	424,779.85
Готівка з кінцем грудня 1954 р. остається	$274,227.34

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 274,227.84
Морґеджі	652,617.13
Бонди	12,386,624.73
Позички членам	306,420.10
Реальности	317,328.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$14,047,761.65

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезп.	$13,392,711.30
Адміністрац. фонд	171,836.26
Конвенційний фонд	8,312.64
Запомоговий фонд	225,361.59
Народний фонд	13,944.37
Посмертний фонд старого роду забезпеч.	67,296.85
Резервовий фонд	18,648.89
Сирітський фонд	104,594.63
Фонд забезпеки інвест. і смертности	37,267.61
Фанд Захисту-Сирот.	7,787.51
Разом	$14,047,761.65

Український Народний Союз, який нараховує тепер уже понад 70 тисяч членів, є такою передовою народною установою американських і канадійських українців, в списку членства якої не повинно забракнути теж і Вашого імені. Бо належати до У. Н. Союзу, значить належати до цього свідомого та ідейного загалу, який творить і веде наше громадське життя.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	24.61	202	9.66
2	15.51	204	653.12
3	23.53	205	.45
5	119.85	206	177.15
7	51.32	207	4.50
8	90.12	208	21.20
9	30.37	210	28.26
10	37.58	211	30.45
11	42.14	212	8.38
13	94.15	213	111.55
14	256.89	215	47.58
16	22.50	216	1.21
17	18.55	217	347.99
18	5.53	218	26.33
20	291.89	219	207.85
21	1.35	220	133.59
22	18.73	221	731.23
23	44.66	222	5.49
24	15.78	223	48.84
25	139.81	224	24.15
26	1.35	225	.90
27	83.03	226	14.43
28	11.35	227	2.71
29	12.34	228	.90
30	2.92	229	9.61
32	5.14	230	144.91
33	102.31	232	8.89
34	1.35	233	67.69
36	41.76	234	109.50
37	35.01	235	34.90
38	191.57	236	76.54
39	192.26	237	85.55
40	10.24	238	259.63
41	.45	239	29.87
42	103.37	240	331.94
43	42.09	241	7.03
44	2.82	242	35.23
45	229.49	243	16.93
46	30.42	244	3.48
47	99.79	245	62.38
48	19.70	246	3.72
49	89.66	247	12.44
51	16.16	248	76.22
52	74.00	251*	68.20
53	231.32	252*	135.67
54	27.95	253	94.54
55	65.88	254	236.01
56	40.09	255	5.23
57	94.45	256	104.66
59	250.89	257*	36.23
60	10.02	258	12.05
61*	108.00	259	36.58
62	38.31	260*	13.22
63	201.95	261	4.42
64	11.72	262	19.85
65	21.14	263	7.80
66	15.07	264	14.85
67	4.48	265	13.82
69	42.21	266	212.78
70	87.33	267	9.37
71	60.54	268	97.92
72	1.19	269	2.02
73*	28.36	270	18.22
74*	31.66	271	108.62
75	191.12	272	17.38
76	94.79	273	28.00
77	4.92	274	22.32
78	3.12	275	60.89
79	1.58	276	106.48
80	3.26	277	267.02
81	27.64	279	2.35
83	69.82	280	2.25
84	50.86	281	323.53
85	41.65	282	6.34
86	9.68	283	116.55
87	6.90	284	5.73
89	.93	285*	22.22
90	14.96	286	6.56
91	15.25	287	131.87
92*	12.19	288	16.91
93	179.79	289	87.29
94	456.87	290	61.88
95	.45	291*	137.99
96	135.55	292	514.17
97	51.09	293	136.44
99	20.42	294	42.32
100	16.76	295	58.23
102	268.49	296	24.25
103	81.18	297	1.54
104	41.85	298	7.59
105	204.06	299	19.45
106	322.77	300	46.45
107	21.53	301	118.21
108	4.57	302	3.00
109	6.85	303	2.57
111	1.58	304	100.53
114*	32.10	305	11.09
115	25.32	306	12.90
116	23.67	307	50.41
117	10.73	308	15.96
118	23.58	309	3.46
119	30.67	310	6.16
120	67.89	311	1.35
121	28.15	313	7.25
122	33.49	314	13.25
123	17.92	316	373.08
124	6.04	317	49.88
125	261.29	318	118.72
126	30.13	319*	163.06
127	144.86	320	52.73
128	20.00	321	63.84
130	263.37	322	14.68
132	23.23	323	28.09
133	31.81	324	42.85
134	10.09	325	57.89
135	1.08	326	.25
137	36.61	327	66.46
138	15.00	328	102.61
139	24.79	330	147.79
140	52.05	331	63.54
141*	46.98	332	1.80
142	140.20	333	9.11
143	17.46	334	103.22
144	20.21	335*	81.30
145	30.34	336	122.27
146	86.66	337	60.54
147	195.84	338	24.90
148	2.48	339	41.62
149	10.97	341*	187.45
150	63.24	342	42.50
151	134.99	343	80.76
152	28.47	344	9.79
153	34.13	345*	27.72
155	197.95	347	155.15
156	183.60	349	13.10
157*	20.95	350	110.26
158	75.29	351	12.15
159	2.78	352	23.62
160	20.70	353	54.97
161	59.20	355	62.14
163	160.80	356*	50.60
164*	91.28	357	7.84
165*	26.82	358*	78.25
167	33.89	359*	4.50
168	19.33	361	1,215.86
170	256.95	362	38.71
171	116.84	363	5.91
172	3.25	364	166.07
173	39.41	365	3.78
175	65.35	366	.68
176	60.91	367	274.44
177	174.33	368*	12.35
178	32.72	369	53.01
179	157.40	370	126.30
180	56.64	371	91.66
181	5.41	372	149.16
182	37.30	373	9.04
183*	168.92	374	91.27
184	128.44	375	70.55
185	11.70	376	9.62
186	27.09	377*	8.30
187	10.00	379	690.69
188	2.25	380	41.86
189*	242.66	383	73.17
190	8.58	384	8.87
191	125.51	385	29.93
192	106.11	386	31.02
193	.25	387	12.27
194*	218.18	388	114.42
196	11.22	389	5.40
198	.25	390	69.36
199	12.80	393	64.07
200	155.49	394	62.48
201	1.45	395	6.33

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
396	1.78	451	100.62
297	97.85	453	.45
398	5.91	454	26.16
399	66.16	455	45.90
400	8.89	456*	186.05
401	1.86	457	76.81
402*	29.54	459*	16.16
403	24.17	460	49.99
405	2.22	461	101.85
406	14.65	462	5.55
407	.45	464	171.25
408*	9.04	465*	72.96
409	1.13	466	127.35
410	.45	467	1.13
413	46.93	468*	154.96
414	402.70	469*	235.92
415*	2.48	470*	106.21
417	17.30	471	94.89
418	31.74	372*	203.28
421	68.60	473*	289.66
422*	8.54	474	95.52
423*	255.39	476	29.24
425	20.46	477	2.03
426	9.65	478	4.21
427	275.62	479	7.72
428	21.55	481	55.99
430	288.28	482	6.61
432*	1,600.00	483	26.72
433	40.99	484	189.10
435	70.96	485*	21.65
436	171.85	486	2.35
437	92.63	487	16.99
438	9.95	489	1.35
439	269.73	490	27.06
441	293.89	491*	5.58
442*	4.69	492	13.03
443	18.86	497*	70.39
445	167.58	498	66.03
446	39.48	500*	6.87
448	5.95	501	13.84
449	66.07	502	214.50
450	.90		

З місячних вкладок від членів	$33,269.42
Відсотки від бондів	7,136.38
Відсотки від морґеджів	153.89
Відсотки від чл. позичок	6.04
Заробок на бондах	1,849.32
Підвищено вартість інвестицій в бондах (increase by edjustment)	348.11
З переносу федерального податку за поміч. сили	256.52
З переносу стейтового податку за помічні сили	2.62
Сплати морґеджів	341.10
Сплати бондів	61,862.37
Сплати чл. позичок	8.02
Разом	$105,233.79

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ
8 Мороз Люба __$ 500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	2,000.00
Грошеві звороти	931.59
Дивіденда для прийнятих наново членів	48.00
Відсотки на закуплених бондах (accrued)	170.64
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	345.00
Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	951.48

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за четвертий квартал 1954 р.	5,781.84
Платня помічних сил	1,968.81
Нагороди за нових членів	1,269.75
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	550.09
Перенос інших фондів до деп. старших членів	55.05
Видатки канцел. на пошту	50.00
Стейтовий податок за помічні сили	24.28
Лікарі за нових членів	19.00
Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment	7.71

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	137,572.11
Інвестовано в морґеджах	4,500.00
Позички членам	116.04
Разом	$157,461.39

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем листопада 1954 осталася	$109,655.49
Прихід за грудень	105,233.79
Разом	$214,889.28
Розхід за грудень	157,461.39
Готівка з кінцем грудня 1954. остається	$57,427.89

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 57,427.89
Морґеджі	45,491.26
Бонди	2,253,774.74
Позички членам	5,562.95
Разом	$2,362,256.84

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,305,654.02
Адміністр. фонд	56,602.82
Разом	$2,362,256.84

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем грудня 1954	$14,047,761.65
Майно мол. деп. У.Н.С.	2,362,256.84
Разом	$16,410,018.49

Р. Слободян, гол. касир.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Англії

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО СКУЛЬПТОРА ГРИГОРІЯ КРУКА

Англійська преса дуже похвально відозвалася на виставку українського скульптора Григорія Крука, яка минулого року відбулася в Лондоні.

І так, журнал „Арт Нюс енд Рівю", в рецензії п. з.: „Терпіння і надія", пише:

„Скульптура є може найкращим засобом безпосереднього вислову людського терпіння, і цей засіб глибоко зрозумів та щиро його висловив український скульптор Крук. Тема його найголовніших творів висловлює гідність чоловіка і жінки в терпінні і перед ворогом.

В бронзі „Родина втікачів", що є виставлена разом з 20 іншими творами, ми не можемо знайти нічого іншого, як тільки шляхетну інтерпретацію нещастя, такого безмірного в нашому скаламученому столітті.

Найкращим твором на цій виставці є велика скульптура „Хлопчина з голубом". Глибина її вислову і чистота її ліній збуджують пошану і подив".

Великий і дуже поширений та впливовий „Манчестер Гардіан" помістив рецензію Стефена Боне у відділі „По Лондонських Галеріях", в якій пише:

„На виставці в Новому клюбі Англійського Мистецтва були показані твори українського скульптора Григорія Крука. Його твори цікує певна гідність, а найбільш помітні були його маленькі різьби, які зображують прачок, селян, утікачів. Всі ці твори вирізьблені з такою повагою і духовою глибиною, яких — часом — не можна знайти в творах скульпторів Заходу.

РАДІОПЕРЕДАЧА ПРО ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У НОТТІНГГАМІ

Дня 13 грудня 1954 р. „ВіБіСі" (Гоум Сервіс, Мідленд Ріджен) надало цікаву півгодинну передачу про життя українців у Ноттінгамі. Передача ця — це добрий засіб для ширення інформації серед британців про українців і наші стремління. Управа СУБ висловила своє признання і щиру подяку Відділові СУБ у Ноттінгамі і всім українцям, які причинились до успіху передачі, хорові, танцювальній групі, оркестрі, п. Ліщинському, п. Вабунякові, які не жаліючи труду, виповнили знамениту програму, що її „ВіБіСі" передало своїм слухачам.

В Канаді

КАНАДІЙСЬКІ ВЕТЕРАНИ ДОМАГАЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКИХ КАПЕЛЯНІВ

Товариство Українських Канадійських Ветеранів відбуло свою річну конвенцію в Оттаві.

В одній з резолюцій, ухвалених на конвенції, товариство домагається від федерального уряду назначення українських капелянів: одного православного і одного католицького.

К. БОДНАРЧУК ЗАПИСАВ НА КОЛЕҐІЮ Й КАТЕДРУ 2,000 ДОЛЯРІВ

Пок. Назар Боднарчук, визначний український бизнесмен і громадський працівник, який помер недавно, записав у своєму тестаменті 1,000 дол. на Колеґію св. Андрея в Вінніпеґу, а другу 1,000 дол. на православну Катедру Пресвятої Тройці.

Решту свого маєтку, в сумі 33,100 дол., покійний оставив своїй вдові Теодорі. По її смерти цей маєток буде розподілений поміж дітей.

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В САСКАТУНІ

4 та 5 грудня 1954 р. Святковий Комітет 10-літнього Ювілею Осередку Української Культури на м. Саскатун та околицю під патронатом і при співпраці місцевих національних організацій влаштував Свято Української Культури із програмою:

1. Велика мистецько - музейна і літературна виставка.
2. Ювілейний концерт, хорове, сольове і танкове мистецтво, з коротким оглядом праці Осередку Української Культури.

На ювілейну мистецьку виставку дали оригінали образів в оліях і водяних фарбах відомі українські мистці: В. Баляс, М. Дмитренко, Л. Генуш, О. Гритченко, І. Кубарський, М. Мороз, Л. Перфецький, М. Буцманюк, І. Кейван, Ю. Крайківський, Ю. Залуцький, Ю. Доброліж, С. Вазюк та інші.

Багато з цих образів були на виставах в художніх ґалеріях у Вашингтоні, Ню Йорку, Монтреалі, Торонті і Едмонтоні та одержали відзначення і нагороди.

Вистава і концерт відбулися в найбільших залях готелю Бесборо, на яку прибули найвищі достойники церков та культурного життя українського та англосаксонського.

Вистава відбулася 4-го і 5-го грудня 1954 року.

● Уряд генерала Франка хвалиться, що число арештантів в еспанських в'язницях найнижче від 1930-го року, бо становить „тільки" 21,015 душ, тоді, як у липні 1936 року, на початку еспанської громадянської війни, в еспанських в'язницях сиділо 34,526 осіб.